

БОРБА®

The Rocks of Belogradchik

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

January 1987

ЖЕРТВИ на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Б љ г а р с к и я т њ н а р о д њ о б в и н я в а !

Въ отговоръ на апела на "Борба" за събиране имената на наши сънародници, убити отъ комунистите, въ редакцията се получиха и продължаватъ да се получаватъ стотици и стотици имена на жертвите на комунизма. Тъхната паметъ не ще бъде забравена !

ЕТО НЪКОИ ИМЕНА ОТЪ ПОЛУЧЕНИТЪ СПИСЪЦИ:

Асенъ Сапунджиевъ, 34 год. търговецъ убитъ Септ. 1944 предъ къщата му въ Харманли отъ Руси Коларовъ.

Докторъ Геновъ, 48 год. убитъ Септ. 1944 въ милицията - Харманли отъ Стойко Гочевъ.

Димю Севовъ, 46 год., полицаи, убитъ Окт. 1944 край село Преславецъ, Харманлийско отъ Радой Цѣревъ

Деко Дековъ, 19 год., школникъ, изчезналь Септ. 1944 въ Стара Загора.

В. Паспалеевъ, 40-45 год. морски офицеръ и писателъ, отвлечень и изчезналь въ 1949 година.

Мара Прогонска, 26 год., телефонистка въ мина Перникъ, убита чрезъ наливане кипяща вода въ вътрешността ѝ.

Инж. Дацо Димитровъ, директоръ на мина "Марица", убитъ чрезъ кастриране съ кабелъ и бой до свличане на кожата му.

Юрданъ Братевъ, 40 год. стопански производителъ, убитъ 1946 година въ милицията - гр. Свищовъ.

Христо Джокинъ, Георги Начевъ Джокинъ, Борисъ Гъоневъ Тоневъ, Спасъ Марчиновъ, Иванъ Косовски - разстреляни на 9 септемврий 1944 год. въ родното имъ село Сепарева баня. Последниятъ жестоко изтезаванъ отъ партизанката Донка Димиревска.

Димчо Ив. Соколовъ, 60 год. адвокатъ - убитъ въ милицията.

Цвѣтанъ Макшутовъ, 63 г. пенсионеръ, взетъ отъ дома му въ с. Галиче, Врачанско на 28 Септ. 1944 год. и изчезналь.

Стефанъ Недковъ, 36 год., търговецъ, взетъ отъ дома му въ Русе презъ окт. 1944 година и изчезналь.

Иванъ Свиновъ, 55 год. полковникъ, загиналь 1948 год. въ лагера на смъртта Бълене.

Тодоръ Костовъ, 40 год., работникъ, убитъ отъ червенитъ палачи края на септ. 1944 год. въ милицията, гр. Тополовградъ.

Илия Бож. Здравковъ, 21 г. школникъ, убитъ 1944 год. въ Дедеагачъ отъ "политкомисаритъ".

Архим. Иринеи п. Константиновъ, 38 г. окованъ, залтъ съ бензинъ и живо изгорень надъ погребитъ - София.

Никога не ще забравимъ!

Никога не ще простимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O.Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
 † Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ
 Редакторъ: Драгомиръ Загорски

Година 36, брой 1.

Книжна деветдесетъ и пета

Януарий 1987

ЗАВОЙ ВЪ АМЕРИКАНСКАТА ПОЛИТИКАПО ОТНОШЕНИЕ КОМУНИЗЪМА ?

Д-ръ Иванъ Дочевъ

Почетенъ Председателъ на Б.Н.Ф.

Отъ това, което научаваме отъ вестниците и телевизията относно международната политика и участието на Америка въ разволя на тази политика като единъ отъ най главнитѣ фактори, естествено е да извадимъ заключение, че перспективата за поробенитѣ отъ комунизъма народи, между които се намира и България, да получатъ подкрепа за възвръщане загубената имъ свобода и независимостъ, е почти никаква. Ако, обаче, обърнемъ другата страница и проследимъ онова, което НЕ СЕ ПУБЛИКУВА, заключението което ще си направимъ ще бжде друго.

Въ продължение на десетки години отъ края на Втората Свѣтвна Война и до вчера, Съединенитѣ Американски Щати и Съветска Русия водятъ преговори за постигане споразумения и вземане на решения за намаление на въоръженията, за осигуряване човѣшки права и свобода за всички народи и пр. безъ никакъвъ резултатъ. Въ многото конференции и срѣщи на лидеритѣ на дветѣ страни или на тѣхни представители, обикновено резултата бѣше, че Америка прави отстъпки, или приема отлагане и протакане, до като Съветския Съюзъ неотклонно следваше своята политика и винаги излизаше отъ конференцитѣ съ нѣкакъвъ успѣхъ или, ако не това, то въ никой случай съ загуба. Междувременно Съветска Русия използваше протаканията и печелеше време да засилва въоръженията си и да укрепва международнитѣ си позиции.

Въ последнитѣ нѣколко месеци, обаче, станаха нѣща, които никога до сега не бѣха

се случвали въ историята на политиката на Америка въ връзка отношенията и къмъ Съветска Русия и комунизъма, които нѣща сѣ едно указание за настѣпване на промѣна.

Както е известно презъ септември 1986 година въ Исландия се състоя предварителна срѣща между Президента на Америка Роналдъ Реганъ и Главния Секретаръ на Съветския Съюзъ Михаелъ Горбачовъ, за да се подготви предстоящата главна срѣща за разискване и вземане решение за намаление на въоръженията. Въ процеса на преговоритѣ Горбачовъ, ненадейно, безъ да е предвидено, че това ще се разглежда, направи опитъ да постави Президента Реганъ до "стената" и постави условие, че разговоритѣ ще продължатъ само ако Президента Реганъ приеме да спре изграждането на Американската Стратосферна Отбрана, известна подъ името "Звездна война", която програма, щомъ се изгради, отнема за въ бъдеще, каквато и да е възможностъ на Съветския Съюзъ да предприеме атака срещу Америка или Свободния Свѣтъ, или съ други думи, преграждане пътя на комунистическата агресия за завладяване на цѣлия свѣтъ.

Въроятнo другаря Горбачовъ е смѣталъ, че както въ миналото, така и сега, само и само да не се прекъснатъ преговоритѣ, Американския Президентъ ще направи отстъпка или компромисъ. Той обаче се излъга. Президента Реганъ категорично отхвърли искането на Горбачовъ, прекъсна разговоритѣ и напусна срѣщата. НИКОГА до сега НИКОЙ АМЕРИКАНСКИ ПРЕЗИДЕНТЪ НЕ Е ИМАЛЪ СИЛАТА И

КУРАЖА ДА ПОСТЪПЛИ ПО ТОЗИ НАЧИНЪ ПРИ ПРЕГОВОРИ СЪ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗЪ.

Този актъ на Президента Реганъ се посрѣщна отъ американския народъ съ одобрение. Американцитѣ се почувствуваха горди. При допитванията направени за случая 79 % отъ народа заяви, че одобрява постъпката на Президента. За първи пътъ, следъ 40 г. Съветския Лидеръ или Представителъ, се завърна въ Москва, следъ срѣща съ американски представителъ, безъ да може да се похвали съ нѣкакъвъ постигнатъ успѣхъ.

Отъ 20 до 22 Ноемврий 1986 година въ Торонто - Канада, се състоя Интернационална Конференция на Анти-Болшевишкия Блокъ на Народитѣ. За първи пътъ Американскиятъ Президентъ, въ случая Роналдъ Реганъ, изпрати до конференцията на тази Организация, която обединява всички поробени отъ комунизъма народи, и всички борци за свобода въ тия страни, официално поздравление, донесено отъ нароченъ пратеникъ, въ което ясно, недвусмислено и категорично Американскиятъ Президентъ заяви, че той е на страната на борящитѣ се срещу комунизъма и че ще направи всичко възможно декларацията на Америка за свобода и човѣшки права на народитѣ да се изпълни.

Поздравлението на Президента Реганъ бѣ посрѣщнато съ ставане на крака и нестивващи аплодисменти. (На друго мѣсто въ този брой на "Борба" е дадена дописка за конференцията).

На 29 ноемврий 1986 г., въпрѣки предупрежденията, направени отъ Горбачовъ въ Индия, където той се намираше, че това ще попречи за бъдащи споразумения и е голѣма грѣшка, съ официална декларация Президента Роналдъ Реганъ анулира по-нататъшната валидностъ на пакта между Америка и Съветска Русия, познатъ подъ името "Салтъ две", относно ограничаване засилването на американската отбрана. Веднага следъ този актъ, къмъ въздушнитѣ сили на Америка бѣха прибавени 131 новопостроени бомбардировачи, В-52, снабдени съ мисели, което увеличи военно-въздушната мощъ на Америка.

Политиката на Американския Президентъ и на Американското Правителство, на миратъ въ тази насока благоприятенъ отзвукъ всрѣдъ народнитѣ маси и одобрението на болшинството. Настѣпващата преориентация, която по-горе отбѣлязахме, въ разбиранията на американския народъ, се изразява вече въ едно благоприятно отношение къмъ новата политика спрямо Съветска Русия. Американскиятъ народъ почва да вижда

ясно какво представлява комунизъма и каква опасностъ крие за Свободния Свѣтъ включително за самитѣ Съединени Щати. Трѣбва да отбележимъ, че въ миналото голѣмъ брой американски граждани смѣтаха за възможно едно честно споразумение съ Съветския Съюзъ и единъ ко-екзистенсъ, за да се осигури мирътъ между народитѣ. Днесъ броя на тѣзи граждани всѣки денъ намалява и намалява. Най голѣма заслуга за това иматъ самитѣ комунисти. Тѣ нескрито манифестиратъ, че тѣхната целъ е завладяването и комунизирването на цѣлия свѣтъ - завещанието, което Ленинъ остави на комунистите. Самиятъ Горбачовъ, тази година, по случай тържествата за 69-тата годишнина отъ Октомврийската революция, официално заяви: "Ние следваме поставената целъ отъ времето на Ленинъ и никога нѣма да я промѣнимъ"

Станалото на срѣщата въ Исландия, Президентското поздравление до конференцията на Анти-Болшевишкия Блокъ, частичното анулиране на ограниченията относно въздушнитѣ сили на Америка по Салтъ 2, декларираната народна подкрѣпа на политиката на Президента Роналдъ Реганъ, видимата преориентация въ разбиранията на американския народъ спрямо комунизъма, съ факти, въпрѣки, че още не е възприета и утвърдена политика на Америка, която ще следва въ бъдещето. Комунистите ще направятъ всичко възможно, либералитѣ и комунизирани елементи въ Америка ще организиратъ опозиция и не е изключено станалото днесъ да не се повтори утре. Ние емигрантитѣ отъ поробенитѣ отъ комунизъма народи и страни, които сега сме вече милиони въ Америка и сме поданици на страната, имаме своя дълъ въ възприетото презъ последнитѣ месеци отношение къмъ комунизъма и Съветска Русия. Нашата дългогодишна дейностъ има своето отражение и влияние, обаче задачата не е завършена. Още много усилия и работа се изисква, за да се възприеме и утвърди направения завой на Американската политика спрямо Съветска Русия. Нашъ дълъгъ е да дадемъ всичко, каквото можемъ за да продължи процеса на новата Американска политика и се утвърди като политика въ бъдещето. Нашитѣ народи очакватъ отъ насъ подкрепа. Ние нѣмаме извинение ако въ този моментъ не сме на поста си и не изпълнимъ достойно дълъга си. Азъ апелирамъ къмъ всички и азъ вѣрвамъ, че всѣки ще изпълни своя дълъгъ и ние отново ще видимъ нашата Родина и всички поробени отъ комунизъма народи свободни и щастливи.

БОГЪ Е СЪ НАСЪ !

ИЗВЕИ УТРЕШНА СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ

СТОПАНСКИ ЗАДАЧИ, СОЦИАЛНА СТРУКТУРА, ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ХАРМОНИЧНО РАЗВИТИЕ НА ОБЩЕСТВОТО.

Единъ отъ най-значителнитъ въпроси предъ бъдешитъ управници на България, и отъ решаването на който ще зависи до голяма степенъ свободното и хармонично развитие на българското общество за дълги години, е преодоляването на пакостнитъ последици отъ дългогодишното комунистическо робство въ нашата икономика и народно стопанство, а оттамъ -- излъкуването на социалнитъ недъзи, които ги съпровождатъ.

Ние не признаваме комунистическото законодателство, нито приемаме за валидни разпоредбитъ на всички правителства отъ 9 септемврий 1944 г. насамъ, които имаха за целъ да отнематъ земитъ на българскитъ селяни, унищожатъ частното стопанство, индустрия, търговия и финанси и да сложатъ край на частната собственост и инициатива. Новото управление на свободна България би трѣбвало -- формално погледнато -- да започне отначало и да действа съобразно законитъ и разпоредбитъ, които бѣха преди взимането на властта отъ комуниститъ.

БНФ е обаче на реалистически и прагматични позиции по тѣзи въпроси, както и по всички други постановки касаещи бъдещето на свободна България. Ние сме убедени, че много отъ нерешенитъ и висящи въпроси би трѣбвало да се оставятъ за разглеждане следъ Освобождението и не е дадено никому да разрешава който и да е въпросъ основавайки се на формални установки срещу желанието или интереситъ на нашия народъ.

Реално погледнато има малка практическа възможностъ да се иззематъ обратно земитъ отъ ТКЗС и ДЗС и да се върнатъ на законнитъ имъ собственици. Повече отъ 40 години аграрна реалностъ се възпротивява срещу изключително формалния подходъ. Принципа на БНФ е билъ и си остава "земята да принадлежи на тия, които я обработватъ". Той изключва връщането на земята на бивши собственици, които не сж, или сж престанали да бждатъ български поданици, нито

на тѣзи, които не сж готови да се върнатъ по селата си и да продължатъ да работятъ земята си.

Много българи бѣха принудени да напуснатъ Родината си поради комунистическо преследване и тероръ. Тъ ще иматъ възможността да се върнатъ въ свободна България, да възстановятъ поданството си чрезъ отказъ отъ новополучено поданство и да се възползуватъ отъ правата си на пълноправни български граждани.

Следъ неминуемото -- макаръ и не внезапно -- разтуряне на всички кооперативи създадени отъ комунистическата властъ, включително и новитъ аграрно-индустриални обединения, ще трѣбва да се пристъпи къмъ разпредѣляне и подѣлба на обработваемата земя въ полза на тия, които ще я обработватъ. При това еднакво зачитане на правата на бившитъ собственици на земитъ -- или тѣхнитъ наследници -- заедно съ тѣзи на сегашнитъ участници въ тѣхното стопанисване ще е необходимо за да се премине съ възможно минимално сътресение къмъ едно по-съвършено и ефективно стопанисване на земята. Практическиятъ подходъ може да бжде подготвенъ отъ Народното събрание или отъ други органи на властта и то единствено съ огледъ на справедливо и разумно разрешение на селския въпросъ въ полза на самитъ селяни. Отъ друга страна всестранна подкрепа отъ държавата ще трѣбва да бжде осигурена за всички селяни, които решатъ да продължатъ дейността на бившитъ комунистически кооперативи при новитъ обстоятелства, или създадатъ нови, свободни обединения подъ друга форма. При такива случаи ще бжде целесъобразно да се раздаде земята на нейнитъ индивидуални собственици и се оставятъ последнитъ да намѣрятъ подходящъ начинъ за законно уреждане на сливането на отдѣлнитъ крепостни актове въ кооперативно притежание, и последицитъ отъ този актъ.

Индустрията представлява по голѣмъ

проблемъ. Известна частъ отъ българскитѣ предприятия имаха чуждъ капиталъ и притежателитѣ имъ въ чужбина загубиха правата си по силата на междусъюзнически спогодби следъ края на последната война. Тѣзи предприятия сѣ по право притежание на българската държава и ще си останатъ такива и за въ бъдеще, докато държавата реши какво да прави съ тѣхъ и кому да ги предостави за стопанисване. Идеалниятъ подходъ би билъ продажбата имъ на български граждани или отдаването или прехвърлянето имъ на дружества, създадени или контролирани отъ държавата, чиито приходи ще иматъ благотворителни цели.

По парливъ е въросътъ за индустриалнитѣ предприятия, които бѣха експроприирани по силата на акта за национализацията отъ декемврий 1949 и по-късно. Голѣма частъ отъ тѣхнитѣ законни притежатели не сѣ вече между живитѣ, и съ изключение на прѣжитѣ имъ наследници: синове и дъщери, ние очакваме малко претенции за стари национализирани стопански предприятия. Подобни претенции ще бѣдатъ предметъ на разглеждане отъ специално опълномощено за тази цель държавно бюро. Евентуални компенсации ще трѣбва да бѣдатъ по необходимостъ ограничени -- тѣ не могатъ да обхванатъ възвръщането на имотитѣ -- и дългосрочни по изплащане. Основниятъ принципъ както винаги ще трѣбва да бѣде равновесието между законностъ, редъ, правово оформяне и интереситѣ на българското стопанство и държава. Смѣсени българо-съветски дружества или такива съ капиталъ отъ други социалистически страни ще преминатъ изцяло въ притежание на държавата и тѣхното бъдеще ще бѣде подобно на тѣзи, които бѣха предметъ на съюзнически контролъ и разпоредби следъ войната. Новата българска държава си запазва правото да обезсили сѣщо така всички държавни договори -- включително тѣзи, които касаятъ смѣсени дружества съ български и чуждъ капиталъ -- сключени следъ 9-ти септемврий 1944 год.

Тукъ е мѣсто да се отбележи, че БНФ не зачита и не признава никакви стопански, финансови, икономически и други разпоредби, договори, сдѣлки, дружества, тръстове, компании въ България или въ чужбина сключени отъ което и да е българско дружество или агенция, правителство, банка, търговско обединение или вносно-износно дружество следъ 1944 година. Това ще послужи и като предупреждение къмъ сегашнитѣ креди-

тори на комунистическото правителство отъ София, които трѣбва да знаятъ съ сигурностъ, че единъ отъ първитѣ актове на новата и свободна българска властъ ще бѣде формалното обезсилване на всички актове на комунистическото управление, включително, макаръ и не ограничаващи се съ отпускането на заеми и кредити на комуниститѣ отъ чужбина.

БНФ е изцяло и безрезервно на становището, че частната инициатива въ икономиката и търговията сѣ най-важитѣ съставки за свободно, ефикасно и хармонично функциониране на селското стопанство и индустрията и ще направи всичко възможно, щото принципа на частната собственостъ и инициатива да бѣде внедренъ теоритически, формално и фактически въ нашата нова държава. Разцвѣта на стопанството не може да бѣде осъщественъ по-добре отъ никой, освенъ отъ самитѣ българи и максималното използване на народнитѣ ресурси ще се постигне главно чрезъ частното стопанство.

Основнитѣ природни богатства, както и тѣзи, които иматъ стратегически характеръ ще трѣбва да бѣдатъ държавно достояние, или подъ контролъ на държавата за да може да се отнеме възможността да попаднатъ въ чужди рѣце. Отрасли като петролъ, въглища, ценни руди, уранъ и други подобни ще ползуватъ чужди капитали за тѣхното разработване и ефикасно експлоатиране, но ще ограничаватъ собствеността имъ до държавни или смѣсени частно-държавни предприятия. Желѣзницитѣ, въздушния, морския и рѣченъ транспортъ /вътре въ страната/, пощи, телеграфи и телефони ще бѣдатъ държавни. Разпредѣлянето на радио и телевизионни права ще се върши отъ държавни органи, които ще се стараятъ да поддържатъ равновесието между правата на гражданитѣ и интереситѣ на обществото и държавата. Чужденци не ще могатъ да иматъ подобни концесии.

Печатъ и публикации -- както и всички останали отрасли на стопанството -- ще бѣдатъ изцяло въ частни рѣце, безъ да изключватъ участието на държавата въ тѣхъ подъ всевъзможни форми. Финансови институции, спестовни каси ще бѣдатъ частни -- съ изключение на централната българска народна банка, която ще сече монети и ще упражнява фискалния контролъ въ държавата -- и чужди капитали въ тѣхъ ще бѣдатъ посрѣвани, но следени и контролирани отъ държавни органи опълномощени за цельта. Вътреш-

ната търговия ще бъде изключително въ частни ръце съ уговорката за възможна държавна намеса при случай на нужда. Външната търговия ще бъде общо взето въ частни ръце, но концесии ще бъдат раздавани и признавани от държавата и финансови сделки касаещи чужди валути ще бъдат одобрявани от централната банка. Данъчната политика ще бъде обсъждана, внедрявана и изменявана от Народното събрание при активната помощ от страна на министерството на финансите и централната банка. Системата на данъчно облагане ще бъде прогресивно-подоходна, наподобяваща системите въ напредналите западни страни. Изключения от облагане на частни лица и капитали от чужбина за посрещане на народното стопанство ще бъде допустимо съ оглед интересите на българската държава. Заеми от чужди страни и банки ще се сключват съ изключителното съгласие и отговорност на Народното събрание.

Държавата се задължава да помага за всестранното развитие на икономиката и на търговията, да третира занаятчийските, индустриалните, търговците и всички стопански дейци, включително селяните като основните стожери на народното стопанство, да посрещва развитието на търговски, занаятчийски и специализирани училища, техникуми и академии, както и да отделя достатъчно средства въ бюджета си за насърчаване и подпомагане на родната индустрия. Индустриалните ще бъдат тези, които ще създават работа за народа ни, търговците ще служат като необходимата трансмисия за безпрепятственото и всестранно снабдяване на гражданите съ стоки, а външната търговия ще има и задачата да изведе България на международното поле на размяна и снабдяване.

За запазване на баланса между интересите на частната индустрия и търговия и тези на работници и служещи, държавата ще бди за спазването на прогресивното работническо законодателство, което ще бъде одобрено и внедрено от Народното събрание. Всички български работници, чиновници и служещи ще имат правото за обединение въ професионални съюзи и сдружения съ целъ подобряване на живота си и своите придобивки. Тъ -- индивидуално, или чрез професионалните си обединения -- ще имат неотлъчното право на стачкуване, спазване и договориране съ работодателя си. Специално учреденъ за целта държавен органъ за работническо-селски над-

зоръ ще бди за строгото съблюдаване на законите и правата на всички работници, селяни и служещи, включително правото на частъ отъ увеличените печалби на предприятията въ които сж на служба, особено печалби, които сж резултатъ на повишението на трудовата ефективност, производството и създадени икономии.

Безработицата и борбата съ нея ще бъдат обявени за общественъ проблемъ и държавата ще прави всичко възможно за осигуряване работа на всеки трудоспособенъ български гражданинъ, между другото и чрезъ ограничаване на възрастта за пенсия, намаляване на работното време и поощрение на създаването на нови отрасли. Временно безработните ще бъдат подкрепяни и специални закони ще осигурятъ благосъстоянието на семействата имъ. По големите предприятия ще бъдат задължавани да осигурятъ пенсионни права на своите служещи, а по-малките ще бъдат облагани съ повече данъци за даване възможност и на държавата да осигури пенсии за прослужено време на всички български трудещи се. Системата на социално осигуряване, която бѣ въ сила до 1944 година ще бъде разширена и допълнена така, че медицинската помощ да бъде достъпна за всички членове на обществото. Държавна медицинска застраховка или справяне съ проблема по частенъ пътъ сж само два отъ начините, които могат да бъдат използвани за внедряването на истинска и първокласна медицинска помощ за всички, които иматъ нужда отъ нея. Медицинската професия ще бъде отново издигната на висота и държавата ще отделя достатъчно средства за медицински проучвания така че грижите за здравето въ нова България да бъдат проблемъ за цѣлокупното общество.

Безплатно първоначално образование -- поне до гимназиална степен -- ще бъде гарантирано за всички български синове и дъщери и държавата ще се грижи да даде възможност на всеки талантливъ български младежъ или девойка да достигне възможно най-високо образование. Гимназиите ще се третиратъ като изключителни български просветни институции и образованието ще бъде светско, модерно и съ достъпъ до световните достижения и придобивки. Всички българи ще иматъ възможността отново да черпятъ отъ съкровищницата на световната култура и специално отъ тази на Европа, отъ която народа ни е билъ откъснатъ насилствено презъ последните 42 години. Българ-

скитъ младежи ще бъдат възпитавани въ патриотиченъ и родолюбивъ духъ, и прояви на шовинизъмъ, расизъмъ и религиозна или етническа умраза НЕ ще бъдат толерирани. Авторитетътъ на учителитъ и професоритъ ще бъде издигнатъ и тяхната независимостъ ще бъде гарантирана.

Науката и изкуствата ще получатъ специална и много щедра подкрепа отъ страна

на държавата, но отъ друга страна ще се избѣгва политизирането имъ или поставянето имъ въ служба на идеология, доктрина и политическа партия. Всички страни на спорта ще бъдат подкрепяни и насърчавани отъ държавата и ще се направи всичко възможно щото всѣки български младежъ или девойка да достигне пълно развитие на талантитъ си. Държава, народъ, общество и нация ще бъдатъ единни и недѣлими.

"БРАТСКАТА ПОМОЩЪ"

Преди десетина години една смѣсена афганистано-съветска експедиция направи сензационни разкопки наречени "Находкитъ на вѣка". Тя разкри шестъ непоѣкнати до днесъ царски гробници въ подножието на "Тила тепе", наблизо до градъ Шибарганъ - Афганистанъ, разположенъ върху частъ отъ най-загадъчното древно Кушанско царство, съ граници отъ рѣка Гангъ на изтокъ и Аралското море на северъ, върху териториитъ отъ легендарната областъ Бактрия - древно персийска държава на Ахеменидитъ.

Некрополътъ на Кушанскитъ царе биль държанъ въ строга тайна отъ жителитъ край близкия градъ разположенъ въ равно поле безъ никакви външни белези за фантастичнитъ царски гробници. При разкопкитъ експедицията случайно открила монументаленъ комплекс отъ царски дворець или храмъ между второто и първо хилядолѣтие преди нашата ера. Откритията последвали съ голѣма бързина една следъ друга отъ първата до шеста гробница, всѣка една съ фантастични златни украшения въ три пласта, наредени споредъ броя на дрехитъ, съ които били облечени мъртвитъ. Отъ тъканъта не е останала никаква следа.

Намѣрени сж 20 хиляди бижутерийни издѣлия: прѣстени, брошки, обици, гривни и катарамы, богато украсени кинжали, вази, корони, колани и голѣми златни предмети - истински шедьверъ на античното изкуство, възлизаша на стотици и стотици милиони долари.

Презъ време на съветското нашествие въ Афганистанъ, всичко било разграбено и пренесено за по-сигурно въ рускитъ хазни.

Археологъ Ст. Стефановъ
Германия.

ИДЕОЛОГЪТЪ НА ПАРТИЯТА

Нѣма комунистическо събрание или парадъ безъ грамаденъ ликъ на Карлъ Марксъ. Него боготворятъ заслѣпени партийци, нему се кланятъ Кремълски и Софийски полит-бюровци.

Какъвъ е биль въ сщностъ този човѣкъ? Той пише за равенство, братство и противъ експлоатация, но никога не е биль безъ по-малко отъ двама слуги. Ненавиждатъ пролетариата отъ дъното на душата си. Накаралъ жена си да направи визитни картички съ надписъ "родена Баронеса Вестфаленъ". Не разрешавалъ на дъщеритъ си да следватъ нищо, освенъ да свирятъ на пиано.

На младини прельстилъ една отъ слугинитъ си, която му ражда синъ. Съ комунистически моралъ, накаралъ Фридрихъ Енгелсъ да осинови детето.

Дъщеря му Елеонора пише до една приятелка: "Чудно е, като помислишь, колко рѣдко ние изпълняваме нѣщата, които проповѣдваме на другитъ". По късно тя се самоубива.

На Марксъ баща му пише въ едно писмо: "... твоето сърдце е изпълнено съ егоизъмъ ..." Бащата познава сина си. Щѣлиятъ животъ на Карлъ Марксъ е нескончаема редица отъ експлоатиране на ближнитъ си - жена, дъщери, приятели. Никога не е биль въ контактъ съ членове на работническата класа. Никога не е посѣщавалъ фабрика, дори категорично отказалъ на Енгелсъ да посѣщаватъ такива. Винаги е живѣлъ на гърба на другитъ.

Но не е ли това образа на Сталиновци, Червенковци, Живковци, Брежневци?

Наистина, тъ сж истински "Марксисты". Тежко и горко на беднитъ работници!...

365 дни откритъ комунистически тероръ въ България

Нѣма нито една държава въ свѣта, въ която да не се говори за дискриминацията въ Южно-Африканския Съюзъ, за диктаторския режимъ на Пиночетъ въ Чили и за борбата на работническия синдикатъ "Солидарностъ" въ Полша. Но никюде не се споменава за комунистическия тероръ въ България, въпрѣки, че той съчетава въ себе си всичкитѣ жестокости отъ гореспоменатитѣ най-прославени съ несправедливости държави. Сякаш нѣма нито единъ българинъ, способенъ да повдигне въпросъ за защита на своя народъ. Другитѣ народи се борятъ за своето освобождение и затова цѣль свѣтъ говори за тѣхъ. А ние млчимъ, въпрѣки, че имаме много повече аргументи отъ когото и да било друго, за да протестираме срещу комунистическото подтисничество. Чуждитѣ хора се занимаватъ съ нашитѣ български проблеми, но безъ да ги познаватъ. Въмѣсто да ни защитаватъ, тѣ не вършатъ нищо друго освенъ да ни унижаватъ, както стана съ нѣколко случаи напоследкъ.

За да намѣримъ общъ езикъ въ борбата съ комунистическата КОНТРАРЕВОЛЮЦИЯ, нась ни сж необходими: обща терминология, която да е близка до терминологията на нашия поробенъ народъ въ България, и едно точно познаване на комунистическитѣ акции, които сж насочени срещу интереситѣ на българския народъ. Тукъ ще се спремъ само върху главнитѣ моменти отъ настѣплението, което ржководителитѣ на БКП предприеха срещу нашия народъ на 15 септември 1985 год. Тѣзи моменти сж главнитѣ фактори, които определятъ начина на координиране на нашитѣ действия и насоката на нашата политическа ориентация. Ето тукъ най-простия начинъ, по който можемъ да систематизираме събитията отъ последнитѣ 365 дни:

1. До 16 септември 1985 година заплатитѣ на трудещитѣ се хора въ България бѣха около 10 пѣти по-ниски, отколкото въ европейскитѣ капиталистически държави и то при значително по-висока професионална квалификация на българскитѣ работници въ сравнение съ работнитѣ отъ коя да е капиталистическа държава. Не е никакъ трудно да се докаже, че за периода отъ 1878 до 1960 година покупателната способностъ на българскитѣ работници непрекъснато се

е увеличавала (съ изключение на три кратки периода по време на кризата отъ 1930 г. и презъ дветѣ свѣтовни войни). За периода отъ 1960 до 1985 година комунистическия масови грабежи доведоха до едно толкова бързо и постоянно намаляване на покупателната способностъ на българскитѣ работници, че въ 1985 г. тя спадна съ около 23% подъ състоянието, въ което е била презъ 1935 г. въ капиталистическа България. Въ съществуващата литература могатъ да се намѣрятъ достатъченъ брой примѣри за доказване на тѣзи пропорции. Достатъчно е специалиститѣ да не се влияятъ отъ фалшификациитѣ на комунистическата пропаганда, кюдето не се държи смѣтка за измѣнението на квалификацията на трудещитѣ се хора въ България. Едно добросъвестно статистическо сравнение би било напълно достатъчно, за да се докаже съ примѣръ, че покупателната способностъ на българскитѣ работници въ 1985 година е била около 4 до 5 пѣти по ниска, отъ колкото на работнитѣ въ Белгия, докато въ 1935 не е имало видима разлика въ заплащането на човѣшкия трудъ въ фиксирани държави. Лесно е да се докаже още и факта, че покупателната възможностъ на работнитѣ отъ първитѣ български текстилни фабрики отъ началото на XIX-ия вѣкъ не се е различавала съществено отъ онова, което комунистическата властъ плащаше на работници въ 1985 година. По моитѣ изчисления излиза, че само за периода отъ 1981 - 1985 година, по вина на Политическото бюро при ЦК на БКП, отъ заплатитѣ на трудещитѣ се хора въ България сж били ограбени повече отъ 40 млрд. лв. /съ тѣзи пари е възможно да се купятъ около 8 милиона съветски автомобила "Москвичъ"/. Диктаторътъ Пиночетъ никога не се е досѣщаль да извърши подобни грабежи въ Чили, а пъкъ въ Южно Африканския Съюзъ плащатъ на цвѣтнокожото население такива заплати, които му осигуряватъ около 2 до 3 пѣти по висока покупателна възможностъ отъ тази на българскитѣ работници. Нарочно изброихъ всичкитѣ сравнения, за да може на всѣкиго да стане ясно какво точно представлява ужасътъ за българския народъ отъ увеличението на ценитѣ на 16 септември 1985 год. и отъ останалитѣ терористически актове на комунистическата властъ презъ последнитѣ месеци;

2. На 16 септември 1985 година цените на стоките за народно потребление бяха увеличени наведнаж с около 20% без това решение да е било съгласувано с българския народ, който според Конституцията на НРБългария е единствен господар на Българската държава. Едновременно с това беше грубо нарушен и член 3 от Конституцията, който гласи, че "държавата служи на народа, като осигурява непрекъснато повишаване на неговото благосъстояние". За мнозина български емигранти все още не е ясно, че това увеличение на цените е единствения политически акт, който може да сплоти нашия народ срещу комунистическия терор и ние трябва да използваме това обстоятелство, за да подкрепим нашите сънародници.

3. През зимните месеци, които последваха грубото повишаване на цените в България, комунистическата власт си позволи и едно друго масово насилие: лишаването на населението от електрическо осветление и намаляването на дажбите за отоплителни материали и енергия. Стотици българи умряха от студ и болести, докато в същото време комунистическата власт употреби огромни количества електрическа енергия и нафта за военни цели. Това престъпление дава повод да повдигнем въпрос за ревизиране на наложената с измама и насилие програма, която комунистите възприеха на Априлския пленум на ЦК на БКП от 1956 год. Комунистите бяха обещали, че до 1980 година България ще достигне и ще изпревари най-високо индустриализираният капиталистически държави в света. А само изброените до тук резултати са достатъчни, за да се докаже, че комунистическата партия не е способна да управлява Българската държава. Вместо обещаното производство около 55 млрд. квтч. електроенергия, в 1980 год. производството не достигна дори 35 милиарда киловат часа.

Правителството издаде закон за амнистия на българските емигранти, който е валиден до края на 1986 година. Но комунистическата власт не ни разрешава след евентуално завръщане в Родината да повдигаме въпрос за несъстоятелността на комунистическите разпоредби и за извършените престъпления от някои ръководители на БКП. Този факт е регистриран чрез моята лична кореспонденция с Българското правителство и с ръководителя на БКП. По този начин ние вече разполагаме с

правото да се намесим в събитията, които стават сега в нашето отечество. Достатъчно е за всекиго от нас да стане ясно, че ние трябва да се въздържаме от каквито и да било политически искания. Нашата борба трябва да се ограничи само в "активни действия срещу международния тероризъм, в който несъмнено участвуват някои висши партийни служители от терористически групи на БКП" - ние често говорим за комунистически терор, но терор без терористи не може да се върши. Работата ни се състои само в едно умно и дипломатично доказване на този факт !

4. През първите месеци на 1986 година комунистическата пропаганда в България проведе едно демагогско "предконгресно допитване" до българския народ в връзка с подготовката на XIII-ия Конгрес на БКП. Но за разлика от предконгресното допитване в връзка с XII-ия Конгрес на БКП в 1981 година, когато 12.356 българи повърваха, че ще има някаква демократизация, и изпратиха писмено тяхните мнения и предложения, в 1986 година на допитването се отзоваха само около 1700 души /по-голямата част от тях бяха изпратили писмата си едва в последните 10 дни преди конгреса/. Защо се е получило това рязко спадане на интереса на българските граждани за "демократичните" реформи на комунистическата партия ? - Няма съмнение, че повишаването на цените от 16 септември 1985 г. и насилствено наложения студ през зимата твърде много са разстроили доверието на народа в комунистическата "демокрация". Но, за да се получи такова рязко спадане на броя на писмата от един конгрес до друг, загубата на доверие не може да е била главната причина. Очевидно е, че хората са се страхували да изкажат мнението си и е трябвало да бждат насилвани през последните 10 дни да изпратят около 1000 формални писма, за да се отчете, че е имало някакво допитване. Няко трябва да се е случило, за да се предизвика страха на населението. Очевидно е имало репресии подобни на злодействата, които бяха извършени от терористически организации на марксистите в следвоенните години. А фактът, че в 1985 година населението на България е намаляло с 30.000 души, вместо да се увеличи с 20.000, потвърждава предположението, че е имало твърде жестоки репресии.

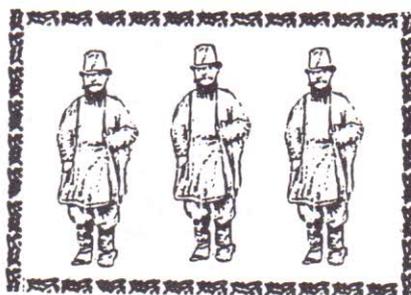
5. Ако се направи едно внимателно проучване на резултатите от преброяването на населението от месец декември 1985 год. лесно може да се открие, че само за една година сж изчезнали повече от 100 хиляди граждани от официалните държавни регистри безъ Българското правителство да е дало каквото и да било публично обяснение по този въпрос до ден днешенъ. А пъкъ измежду цълото 4,8 милиона трудово активно население се е оказало, че повече от 500.000 души сж безъ работа ! Невъзможно е тъзи цифри да сж резултатъ на нъкаква натрупана статистическа гръшка, защото само преди 8 години бше направена подобна корекция на броя на населението чрезъ намаляването му съ около 45.000 души. Къде изчезватъ всичките тъзи хора ? Ние трбва незабавно да изискваме официално обяснение по този въпросъ, защото дори общия брой на убитите българи по време на двете свътovní во̀ни не можа да достигне до такива голъми цифри.

6. По време на XIII-ия Конгресъ на БКП презъ месецъ април 1986 година терористическото ядро на Политбюро при ЦК на БКП наложи на българските комунисти да възприематъ едно унизително малко за българския народъ увеличение на заплатите съ общо 12 процента за 5 години и то безъ никакъв ангажиментъ да не се продължава увеличението на цените. При внимателно пресметане и като се взематъ предвидъ изброените до тукъ цифри, лесно може да се докаже, че БКП загубва автоматически правото да управлява Българската държава, ако не се окаже способна да увеличи заплатите срдно съ 120% до 1990 година и то, безъ каквито и да било увеличения на цените. Незачитането на това минимално изискване на българския народъ квалифицира БКП като организация, която проповъдва антидемократична идеология. Членъ 52 ал. 3 отъ Конституцията забранява такива организации и ни дава право да изискваме незабавно разтурването на комунистическата партия въ България. Ние не бихме имали това право, ако не съществуваше закона отъ 1984 година за амнистия на емигрантите и ако БКП бше спрела да прокламира комунистическия режимъ като по-справедлива форма на обществено разпредълнение на труда, отколкото е познатата на всички насъ буржоазна демокрация въ свободния свътъ.

7. На 8 юний 1986 година на българския

народъ бше наложено по най-грубъ, насилственъ начинъ и безъ право на каквото да биль изборъ, да гласува, че е съгласенъ да бжде управляванъ отъ хората, които терористите сами сж избрали, за да ограбятъ отъ трудещите се българи още 50 милиарда лева презъ следващите 5 години. Фактътъ, че за всичките 400 мста въ Деветото Народно събрание, на избирателите бха представени само 400 кандидата, не изисква никакви допълнителни коментари. Тодоръ Живковъ лично е получилъ още на 7 юни 1986 г. най-подробно обяснение на това неестествено и противозаконно положение подъ формата на едно послание отъ 94 печатни страници, изпратено отъ менъ чрезъ посръдничеството на Българския посланикъ въ градъ Брюксель /Белгия/. Бързината, съ която се развиваха събитията и прекалено бавните действия на българските емигрантски организации, които трбваше да ме подкрепятъ за предотвратяване на антидемократичните избори въ България, ме принудиха да взема решения преди да съмъ получилъ съгласието на Координационния центъръ за информация и сътрудничество на българските организации въ изгнание. Надъвамъ се, че всички, които желаятъ да видятъ освобождението на Отечеството ни, ще одобрятъ постъпката ми и ще подкрепятъ моето начинание следъ като се убедятъ, че съмъ създалъ една възможностъ да преминемъ къмъ настъпателни действия по всички фронтове. Време е всъки да разбере, че който не желае да се съобразява съ актуалните събития, никога нма да постигне каквото и да било успъхъ.

Инженеръ Илия Стефановъ - Брюксель

Екскурзоводката: - Първиятъ е Иванъ Телефоничъ, онъ открилъ телефона. Третиятъ е Иванъ Радиновичъ, онъ изнамерилъ Радиото...

- Ами кой е срдниятъ ? - попитали екскурзиантите.

- Онъ открилъ другите двама...

ИСТОРИЧЕСКИ

1987

ЕПИЗОДИ 1887

КЕЛЕЖЕСТВО БЪЛГАРИЯ

Пъстра година съ чествувания за българската история

Великото Народно Събрание преди сто години избра Принц Фердинанд Сакс Кобург Готски за Князь на България. Съ този добре обмислен политически ход се пресъкоха алчните апетити на мнимия освободител да сложи ръка върху "Заддунайската Губерния". Благодарение на най голъмия български политически мъж Стефан Стамболов, всички дипломатически интриги, насилия и заплахи от страна на Русия бяха пресечени.

Навършиха се 100 години от основаването на българската Династия в Третото Българско Царство. 80 годишнината на Царицата Майка Йоанна Савойска. 75 години от победоносната Балканска война, освободението на Македония и всички области населени с Християни. 50 годишнината от рождението на Царь Симеон и 25 годишнината от неговата сватба.

Въ онъзи щастливи времена, когато българският народ се радваше на свободата си, благодарение на смърената политика на Царь Борис III, на 16 юний 1937 година въ 9 часа сутринята отекнаха на Виташа 101 топовни гръмежи, съ което министъра на войната Генералъ Христо Луковъ извести на българският народъ и предъ свѣта раждането на Негово Царско Височество Симеонъ Князь Търновски.

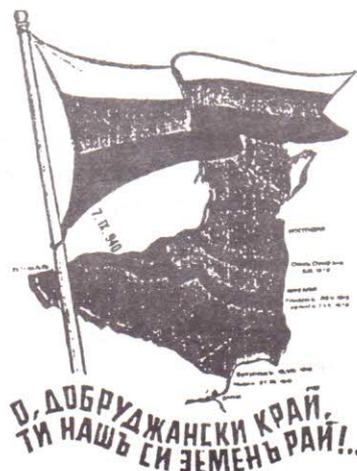
Въ този прекрасен слънчевъ день, улицитъ и площада предъ Двореца се изпълниха съ народъ. Всички частни къщи и сгради се окичиха съ знамена, забиха камбани, магазинитъ се затвориха, учреденията се опразниха. Потокъ отъ хора - жени, мъже, деца и възрастни се трупаха около Двореца. Въ мигъ столицата прокхтя отъ гръмогласно "Ура" - "Да живѣе Престолонаследника!"

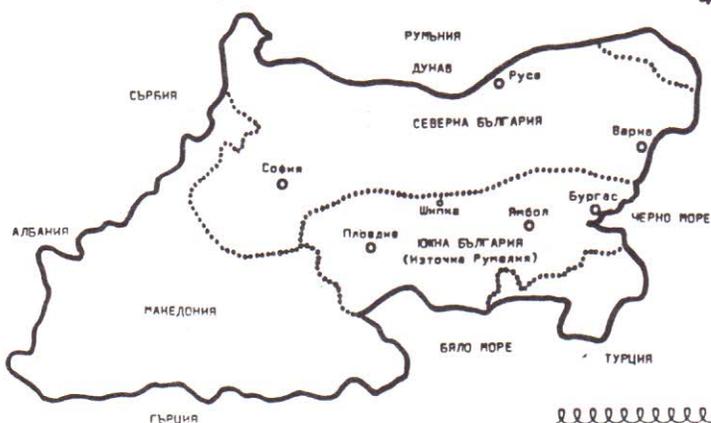

Артиститъ отъ Народния театър чествуватъ великата радост

Детството на Престолонаследника започна въ най-добре представената предъ свѣта държава, отъ своя Царь и единъ народъ, познатъ съ честностъ и добри отношения къмъ хората отъ всички страни. Честъ и гордостъ бѣ да тѣ зоватъ БЪЛГАРИНЪ - име съ което малко народи можеше да се представятъ като работливи, тихи и смирени, безъ претенции и военнлюбиви стремежи за чуждо господство.

Благодарение мѣдрата политика на Царь Борисъ, презъ 1940 година бѣ върната доброволно откъснатата отъ родната снага ЗЛАТНА ДОБРУДЖА.

БЪЛГАРИЯ съ своя прекрасен народъ, даренъ съ неизброими качества, днесъ би била една цвѣтуща страна, ако не съществуваше гробокопача на нашата нация - Русия съ мечтитъ си за Пролитиѣтъ, излазъ на Сръдиземно море и колонизиране на цѣлиятъ свѣтъ...

Въ 1941 година, когато нѣмската военна машина, сложи рѣжка върху цѣла Европа, и опрѣ българската граница, България бѣ принудена да влѣзе въ Германо-съветския съюзъ. Въ тѣзи тежки военни времена, когато свѣта горѣше отъ всички страни и земята киснеше въ кръвъ, Царь Борисъ бѣ човѣкътъ, който даде живота си за спасението на българскитѣ синове отъ фронта и отмъни експортицията на еврейтъ за лагеритѣ на смъртъта.

Царь Борисъ III почина: - Отъ политическата сцена на Европа слезе единъ смѣлъ водачъ, който имѣ куража въ Главната Квартира на Фюрера да каже "НЕ"...

Българскитѣ престолъ бѣ заетъ отъ шесть годишния Царь Симеонъ II. Края на Втората Свѣтовна Война завърши съ злочестата окупация на България, отъ алчнитѣ за свѣтовно господство ненаситни руски завоеватели. Едва деветъ годишенъ Царь Симеонъ бѣ сваленъ отъ престола и принуденъ да напусне Отечеството си.

Съ неговата майка Царица Йоана Савойска и сестра му Мария Луиза отсядатъ въ Египетъ. Царь Симеонъ продължава образованието си въ английския колежъ "Виктория". Въ сръдата на 1951 година, царското семейство напуска Египетъ и се установява въ Мадридъ. На 16 юний 1955, Негово Величество Царь Симеонъ II навършва пълнолѣтието си и отправя първата си прокламация къмъ българския народъ. Следващата година Царьтъ завършва френски лицей въ Мадридъ и направлява лично цѣлата дейность касаеща България, полага грижи за много български емигранти прѣснати по свѣта и се среща съ множество сънародници и чуждестранни политици. Царь Симеонъ завършва Военната академия "Вали Форджъ въ Съединенитѣ Щати и е произведенъ въ офицерски чинъ.

На 20 януарий 1962 Негово Величество Царь Симеонъ встъпва въ бракъ съ доня Маргарита Гомесъ-Асебо и Сежуела. На 2 декемврий същата година се ражда Престолонаследникътъ Князь Кардамъ Търновски.

Царь Симеонъ владѣе шесть езика, въ семейството му се говори само български. Презъ цѣлиятъ си задграниченъ животъ Той следва неотлъчно заветитѣ на своя баща и работи неуморно и всеотдайно за благо на българския народъ.

Д. Загорски

Царската фамилия - Мадридъ

ЕВРОПЕЙСКА

РЕДАКЦИЯ

БОРБА

Стефанъ Поповъ

ЗА ДЪНЕНАТА УЛИЦА на СЪВЕТСКИЯ КОМУНИЗЪМЪ

За познавачитѣ на Съветския Съюзъ бѣ отдавна публична тайна, че неговата икономика не функционира по начинъ, задоволяващъ изискванията на програмираното развитие. Колкото и да сѣ откъслечни личнитѣ впечатления на чуждитѣ посетители отъ съветската действителностъ, колкото и да сѣ подправени официалнитѣ съветски статистики, тѣ все пакъ говорѣха недвусмислено за все по-вече изострящата се криза въ стопанството, за затѣването му въ непоправима дефицитностъ. Самиятъ съветски печатъ се пълни редовно съ безчетни оплаквания за мизерията въ дребното и едро стопанско ежедневие. Но тѣй изнасянитѣ отдѣлни случаи само загатватъ истината и - противно на законитѣ на "поантилизма" въ живописѣта - не даватъ пълна картина на съветската политическа, културна и стопанска забърканостъ: тѣ бѣха само фрагментни признания, на които липсваше документалния характеръ.

Преди три години, обаче, стана известно, че видни съветски икономисти сѣ изготвили петиция до партийното и държавно ръководство, въ която изнасятъ все по-очевидно ставащото проваляне на съществуващата система и настояватъ за наложителни реформи въ нея. Ехото отъ този апелъ сигурно е станало заглушително следъ идеологичната "експлозия" въ комунистически Китай, където другаритѣ заявиха съ неопровержима категоричностъ, че доктрината на марксизма и практиката на комунизма не сѣ въ състояние да разрешатъ

проблемитѣ на съвременното социалистическо общество, поради което се виждатъ принудени да се ориентиратъ къмъ методитѣ и истинитѣ на капиталистическия свободенъ свѣтъ. Можемъ да си представимъ чувството на срамъ и гнѣвъ, бламажѣтъ, обзели мислѣщитѣ съветски интелектуалци, когато виждатъ китайцитѣ да се запятватъ къмъ нови кръгозори, докато СССР - майката ужъ на свѣтовния социализъмъ и неговъ самозванъ центъръ - продължава да затѣва все по-вече въ безизходностъ!

По всичко изглежда, че изразъ на разтревоженото съзнание е станало издаденото въ ноември 1985 г. възвание къмъ съветскитѣ граждани отъ оформилото се "Движение за Социалистическа Обнова" съ огледъ на предстоящия тази пролѣтъ партиенъ конгресъ, който - както знаемъ - прие програмата на новия партиенъ водачъ Горбачовъ. Съ понятно закъснение Лондонскитѣ в. "THE GUARDIAN" смогна да предаде на 22. юли 1986 г. пълния текстъ на този "манифестъ", чийто текстъ е толкова сензационенъ, че отъ тогава коментаторитѣ непрекъснато гадаятъ, кои сѣ могли да бждатъ неговитѣ автори. Заключениеето е общо, че тука сѣ си казали думата висши функционери, които единствено сѣ могли да иматъ достѣпъ до изнесенитѣ въ манифеста данни.

Следъ направената отъ "Група съветски граждани" подробна анализа на съветското стопанство днесъ и на перспективитѣ за неговото развитие до 2-хилядната година, тѣ

твърдят, че "нашата страна е достигнала една граница на непреодолимо изоставане както въ стопанско, така и въ научно-технологическо отношение задъ напредналитъ индустриални страни". Международнитъ позиции на Съветския Съюзъ сж отслабнали и той запада до второстепенна сила. Задълбочени сж - споредъ авторитъ - и противоръчията между членоветъ на социалистическата общностъ, въ връзка съ провала на социалистическата система. Изостаналостъта на СССР въ наукитъ и технологията сж хронически.

Подобни констатации позволяватъ на авторитъ да твърдятъ, че както непрекъснатото влошаване на стопанството въ страната, така и спадането на жизнения уровеньъ показватъ неподвижностъта на сжществуващата стопанска система, която предотвратява всъка инициатива, убива всъкакъвъ материаленъ интересъ въ членоветъ на комунистическото общество, препречва пътя къмъ наученъ и технически напредкъ, поощрява лицемъбрието, оправдава низко-качественото производство и изнасянето на пазаря никому ненужна стока. Новата програма до 2000-та година представлява въ сжщностъ грамадна стъпка назадъ. Тя само осигурява сжществуващата назадничавостъ на съветското индустриално производство, низкия жизненъ уровеньъ и низката трудова производителностъ въ сравнение съ напредналитъ западни страни. Въ годината 2000 тя едва ще достигне 50% отъ тази на С. Щати въ 1984 г.!

Но кризата въ стопанската система е тъсно свързана съ политическата криза, засъгща основнитъ конституционно гарантирани принципи на социалистическата държава. Нъщо по-вече, тя засъга самитъ основи на тази държава, самитъ постройки на комунизма, а не странични и вторични пристройки и надстройки. Но никой не е въ състояние да предложи едно еволюционно разрешение на тази политическа криза. Не само това, времето за взимане на възможни решения въ тази насока изглежда да е

пропуснато....

И ние сме очудени да четемъ въ възванието предлагани политически мърки, които направо опровергаватъ марксизма въ неговата сжщина! Искане се създаването на печатъ, независимъ отъ партията и отъ държавата, преустановяване преследването на лица заради тъхнитъ политически и религиозни убеждения, гарантирането на свободата на речъта. "Безъ свобода (цитира Ленинъ) е смъшно да се говори за демокрация..." Следъ победата на социализма - се казва понататъкъ - диктатурата на пролетарията е изпълнила историческата си задача и затова тръбва да се създадатъ конституционни условия за замъстването на еднопартийната съ многопартийна система.

Еднакво добре и мъркитъ, предлагани въ сектора на стопанството, означаватъ отричане основнитъ принципи на марксизма: да се създадатъ условия за развиването на частната инициатива въ областъта на услугитъ и въ производството на консумативни блага, да не се пречи на развитието на частна собственостъ въ колективнитъ стопанства и да се настоява за развитието на частната търговия - всичко това значи режимътъ да изтърве гражданитъ като стопански индивиди отъ своя надзоръ, а съ това да се подрони издъно плановото стопанство.

Както и да се тълкува това възвание, то е неоспоримо важенъ симптомъ за разтревожената съветска мисълъ, а еднажъ породената тревога е като планинско поточе, което се стреми къмъ равнинитъ и отъ тамъ къмъ свободното море, където единствено намира успокоение: то руши скали, спуска се презъ водопади, образува езера и накрай свободно се влива въ каквито ще ржави къмъ морето. На всъки случай, този манифестъ е първия автентиченъ съветски гласъ за новъ редъ и друго бъдеще отъ това, което ги очаква при сегашната съветска действителностъ.

Изгледитъ за бързи, за драматични промъни сж малки. Дългогодишниятъ кореспондентъ на Лондонския

"FINANCIAL TIMES", Сатеръ, който е прекарал миналото лѣто две седмици въ Съветския Съюзъ, праща отъ Парижъ дописка до "WALL STREET JOURNAL", която започва съ думитѣ: "Погрѣшнитѣ очаквания, породени съ поемането на властта отъ Горбачовъ, започватъ да се изпаряватъ, разкривайки очертанията на едно положение, което обещава малко друго освенъ сериозни и непреодолими проблеми за Запада". Сатеръ говори за илюзорния характеръ на подетитѣ отъ Горбачовъ реформи, и като изнася факти като тѣзи, че 30% отъ показаното въ съветскитѣ статистики производство съществува само на книга, че въ Съветския Съюзъ има регистрирани 40 милиона (!) алкохолици и че 16% отъ съветскитѣ деца се раждатъ съ душевни и физически надъзи, продължава: "Чудотворнитѣ реформи на Горбачовъ може да

продължатъ още нѣколко месеци, но колкото и да траятъ, тѣ не ще станатъ по-реални". И английскитѣ кореспондентъ завършва: "Въ вътрешната политика, както и въ външната политика, става все по-очевидно, че съветскитѣ водачи продължаватъ да действуватъ, а въроятно и да мислятъ въ рамкитѣ на илюзорна идеология. И мимо фалшивата външностъ, тази идеология прави истински реформи фактически невъзможни. Единъ духовенъ затворъ на една цѣла нация, той предлага на съветския народъ само непрекъснатото обедняване въ непрестанния стремежъ за свѣтото господство".

Нѣма никакви изгледи съветското развитие да опровергае английскитѣ кореспондентъ при изнесенитѣ самопризнания на съветскитѣ граждани.

* * * * *

"ТАЙНАТА МЕЧТА ЗА СЪВЕТСКОТО БЪДЕЩЕ"

Подъ горния надсловъ, английскитѣ в. "THE GUARDIAN" публикува - както споменава въ предходната статия Ст. Поповъ - на 22 юли 1986 г. англифицираната версия на едно възвание публикувано въ Ленинградъ, въ "самиздатъ". Споредъ придружаващия го разборъ, авторитѣ могатъ да бждатъ само високи функционери въ Съв. Съюзъ. Госп. Ст. Поповъ цитира най-същественото отъ този "Манифестъ", но предъ видъ на наистина сензационния му характеръ, не считаме за излишно да предадемъ въ преводъ поне откъси отъ неговитѣ най-забележителни пасажи. Документътъ е много обемистъ, обхваща 17 страници, за да можемъ да го изнесемъ изцѣло.

В Ъ В Е Д Е Н И Е

Къмъ гражданитѣ на Съветския Съюзъ:

Група отъ съветски граждани съ достъпъ до достовѣрни сведения направиха подробна анализа на състоянието на: съветското стопанство днесъ и перспективитѣ за неговото развитие до 2-хилйадната година; на домашното политическо положение днесъ и въ близко бъдеще; на международното положение на СССР, както и на съотношението на силитѣ на капитализма и на социализма.

*** Почти 70 години минаха отъ тогава (Окт. Рев. - б.р.), а днесъ, въ всички ключови стопански показатели, Съветскиятъ Съюзъ не само че не е билъ въ състояние да надмине напредналитѣ страни, но не ги

е даже догонилъ. Така, ГНП на Съв. Съюзъ е 50% отъ тоя на САЩ. Въ индустриалното производство, отъ 1970 год. насамъ, има остро спадане на срдния коефициентъ на растежъ (21% въ първата петилѣтка, 10% презъ 1950/60, 5% презъ 1970, и 2-3% презъ 1980). Презъ същия периодъ на време, индустриалниятъ растежъ "експлодирва" въ САЩ (два до седемъ пѣти), въ странитѣ на Европейската Общностъ (три до деветъ пѣти) и въ Япония (23 пѣти). Съ това, Съветскиятъ Съюзъ се намира въ стопанското си развитие 15 години задъ капиталистическитѣ страни, и това изоставяне се увеличава. Съветскиятъ Съюзъ върви днесъ по

пътя към превръщането му в една недо-развита страна.

*** ... Съветският Съюз е една от най-задължителните страни в света спрямо капиталистически финансови институти. Той стои на четвърто място (съ около 30 милиарда Щатски Долари) след Бразилия и Мексико. ...

*** Жизненият уровень на Съветския Съюз е един от най-низките на всички индустриално развити страни, включая страните на социалистическата стопанска общност (т.е., по-низък и от този на Н. Р. България - б.р.)

*** Непрекъснатата липса, еднаж на един, след това на друг вид стока или хранителни продукти, непрестанната гонитба за снабдяване с най-основните блага и дребули от ежедневна необходимост, принуждава хората да ограничат интересите си само до безконечно търсене, като това не им позволява нито да отделят време, нито им остава необходимите телесни сили за задоволяване на духовните им и културни нужди - убивайки човшкото им достойнство.

Условията за живот на населението в отдалечените провинции, особено на онъзи, които не живят в районите на колхозите, по нищо не се отличават от тия на руския селянин от началото на 20. векъ.

*** Низките заплати на трудящите се водят към присвояване на женственост при мъжете, тия не бидейки в състояние да изпълняват ролята на финансова глава на семейството - ...

Несъстоятелността на мъжете да издържат семействата си, води към добив на мъжественост при жените. ... Те напускат семейство и деца и търсят работа в фабрики или канцеларии. ... Децата сж оставени на себе си.... тѣ получават познанията си по улиците.

При тѣзи обществени и политически условия се ширят пианство и алкохолизъм, придружени от проституция и кражби.

*** Основната клетка в живота на съветското общество - семейството - е в разложение. През 1913 година, 0.44% от сключените бракове сж били разведени; през периода 1965-1974 години, процента на разводите е 28.52! Увеличение от 59%.

*** ... Нима е възможно спешните задачи в стопанското развитие на страната да бъдат разрешени чрез закупване изцяло на заводи, работещи по последната дума на техниката, от западните страни?

*** Социалистическият лагер престана да бъде един монолитен съюз на братски държави. ... "Вечното и несъкруσιμο" социалистическо братство се руши пред очите на една генерация. Социалистическият лагер изостави бивши съюзници като Китай, Югославия, Албания и Корея. Ромъния е "Троянския конь" на запада в Варшавския пакт.

*** Социално - политическите режими в Унгария, Полша и Г.Д.Р. сж лоялни на Съветския Съюз само благодарение на присъствието на съв. войски на териториите им. (За пръв път в историята на съветската държава, съветски въоръжени сили водят в Афганистан една безнадеждна, необявена война, която не носи слава нито на Съветския Съюз, нито на въоръжените ѝ сили).

*** Необходимо е, преди да е станало късно за страната и съветския народ, да се вземат неотложно мерки от революционен характер за да се възстановят стопанските основи на социалистическата структура, и да се предприемат необходимите промени, които да изведат съветското общество из з а д ъ - н е н а т а у л и ц а ; ...

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

ПОЛИТИЧЕСКИ МЕРКИ:

1. Свобода на печата:

(Като увод се подчертава значението на свободния печат в западните страни; възможните консеквенции като следствие на дейността му. Изброяват се случаите "Watergate Scandal", "Lockheed Scandal" и аферата "Rainbow Warrior".

... Създаването на печат, независим от партията и държавата ще насърчи едно по-ефикасно водене на борба с престъпността на отделни лица; ще осведомява по-основно съветското население що се касае до живота в страната им и извън нейните граници; чрез информации ще се даде възможност на съветския народ да се запознае с събития и партийни и държавни

дейци и съ това да ги оценява по-обективно. ...

2. Преустановяване на преследването на лица заради тяхните политически и религиозни убеждения, и гарантиране на свободата на словото: съществуващият апарат на подтисничество, и мърките, които той взема, води към лицемърие, тъсногърдство, послушничество и безпринципно държане. Съветските граждани са научени да живеят двоен живот - един между своите в семейство и приятели, гдето могат да изповядват истинските си мисли, разбирания и мнения, и другъ, при официални случаи и събрания, гдето трябва да бждат кукли, програмирани ... да повтарят изговореното от по-високо стоящи началници... Отговора на въпроса, защо хората не могат да говорят на събрания (митинги - б.р.) безъ предварително приготвени бележки е тоя, че съветският народъ е принуденъ да повтаря мислитъ на други.

Въ нъкои случаи подтискането на свободната речъ принуждава хората да образуват нелегални, или полу-легални групи отъ политически или религиозенъ характеръ. ... А въ други случаи, много по-сериозни за властта, то води до организиране на въоръжени нападения съ политическа целъ - така случило се въ Рига на единъ отъ военните кораби на балтийския флотъ, или (води) до дезертиране на висши чинове на КГБ при неприятеля.

... " Безъ свобода на речта и печата нъма истинско осведомяване на обществото, и безъ осведомяване ", к а з в а Л е н и н ъ, " е смъшно да се говори за демокрация ... "

3. Да се създадатъ узаконени условия за създаването на алтернативни (така въ текста - б.р.) политически организации: еднопартийната система на управление въ тази страна се наложи отъ Ленинъ като политически изразъ на диктатурата на пролетариата съ целъ да се унищожи старата социално-политическа система, подтискайки остатъцитъ на класитъ на експлоататоритъ и построяването на новото социалистическо общество. Сега, следъ пълната победа на социализма, диктатурата на пролетариата е изпълнила историческата си задача, що се касае до вътрешното (! - б.р.) развитие, и не е по-вече необходима.

...

...

Системата на замѣстимостъ на различни политически партии една съ друга, и съревнуванието помежду имъ въ защита на интереситъ на управляващата класа при задоволяване на политическите и стопански нужди, поощрява прилагането на нови замисли при управяването на държава и партия, и да създаде имунитетъ въ общественото устройство противъ безразличие, инертностъ и назадничавостъ, бюрократизъмъ, безотговорностъ, създаване на положения не поддаващи се на контролъ, злоупотреба на власть, както и на останалитъ хронически недъзи, свойствени на една партия, държаща непрекъснато властта въ една страна.

...

...

СТОПАНСКИ МЪРКИ:

1. ...

...

... Презъ последнитъ години, около 80% отъ колективните земедел. стопанства (колхози - б.р.) работятъ съ загуби, които се покриватъ отъ държавната хазна. Само въ 1984 година, около 50 милиона тона зърнени храни бѣха внесени въ страната, което представлява 25% отъ нуждитъ и. Що се касае до сферата на промишленото производство и услугитъ, СССР може да се сравнява само съ най-назадничавитъ отъ развиващитъ се страни. ...

2. ...

3. Да се създадатъ условия за развитието на частна инициатива въ сферата на услугитъ и производството на консумативни блага. ...

4. Да се даде право на съветските граждани да получаватъ подъ наемъ отъ държавата земедел. машини и земя за обработване, като наема да се заплаща въ натура, съразмърно съ добива имъ; свръхпроизводството да остава собственостъ на наемателя и да може да бжде продавано на свободния пазаръ. ...

... Днесъ, за добивъ на сто кг. пшеница, въ СССР се полагатъ седемъ пъти повече работни усилия, отколкото въ Съединенитъ Шати.

5. Да не се пречи на развитието на: частна собственостъ въ колективните стопанства (така въ текста - б.р.), на кооператив-

но обработване на частни земеделски парцели, ... Понастоящемъ, 2% отъ обработваемата земна площъ е въ частна собственостъ. На тази площъ се отглеждатъ около 20% отъ свинетѣ и около 30% отъ кравитѣ, собственостъ на държавата. Тѣзи собственици произвеждатъ сръдно 30% отъ всичкото месо и млѣко, 35% отъ всички плодове, 40% отъ всички яйца, 60% отъ всички картофи и около 70% отъ всичкия зеленчукъ. ...

6. Да се създадатъ условия за развитие на частна търговия. Невъзможно е да се създадатъ закони, които да принудятъ пълното използване на предприемчивостта и интереситѣ на отдѣлната личностъ; по тази причина социалистическата държава трѣбва да използва частната търговия, водена отъ сдружения на частния секторъ, наематели, малки частни предприятия съ консуматоритѣ на пазара. ...

Е П И Л О Г Ъ :

Ако тази програма бѣде оповестена въ съветския печатъ, водачитѣ на Движението за Социалистическа Обнова сѣ готови да се явятъ на Централната Телевизия за да водятъ дискусии по въпроситѣ, свързани съ тѣхната програма.

Д.С.О., 21. ноември 1985, Ленинградъ.

Сдържанието на възванието и подробноститѣ въ връзка съ съставянето му сѣ коментирани въ единъ и сѣщи брой на англ. "THE GUARDIAN". Оптимистичното очакване на съставителитѣ на манифеста не се сблдва; той не се отпечатва въ съветската преса, не е коментиранъ нито въ радио, нито въ телевизия. Отчаянието на авторитѣ отъ невъзможността на собствената имъ система да предотврати катастрофата, къмъ която тя е устремена се отразява драматично отъ факта, че тѣ поставятъ текста на възванието на разположение на западния печатъ, за да бѣде публикуванъ изобщо. Два екземпляра сѣ били връчени на западни журналисти въ Москва. Единиятъ е билъ откритъ и конфискуванъ отъ контролата на летището при изнасянето му, другиятъ е стигналъ до редакцията на Лондонския вестникъ.

Естествено, при всѣки критиченъ читателъ се поставя неминуемо въпроса: това, което е отпечатано и стои предъ насъ - е ли автенти-

ченъ документъ, или е злокобна провокация - провокация на журналисти?

Отъ точка зрение на нашата, б ъ л г а р с к а участъ, нека да се замислятъ по-дълбоко върху тази проблематика тѣзи, които още използватъ това химерично вѣру на Марксовия комунизъмъ и Лениновата "демократия". Така сѣщо и тѣзи, които правятъ "кариера" по функционални постове и по върховетѣ на управлението, като налагатъ тѣзи лѣжеучения, унищожавайки така жизненитѣ устои на народъ и нация. Въ 1944 година, на 9. септември се прекъсна започналото консолидиране на цѣлия български народъ като нация, а стопанскитѣ му основи, гаранция за преблдането и растежа му отъ генерация къмъ генерация бѣха подринати.

Що се касае до насъ - ние сме потвърдени въ нашето безкомпромисно отричане на догматично-диалектични концепции противни на естествено установеното отъ природата развитие - отъ кждето и да идватъ тѣ! За насъ е важно да отбележимъ, потвърдено отъ автентиченъ изворъ:

Въ 1983 година външнитѣ дългове на СССР къмъ западнитѣ държави сѣ били 30 милиарда Долари; споредъ днесъ приетото плануване за блдещето на съветското стопанство, този дългъ, до 2-хилядната година, ще се увеличи съ 60%! Въ 2005 година, Съветскиятъ Съюзъ ще изразходва 75% отъ експортнитѣ си приходи за погашението на този дългъ! По собствено признание!

Това е състоянието на тази империя, която възвестяваше отъ устата на своитѣ водачи изграждането на "р а я на земята за работници и селяни"! И за нашата Родина! И ето, въ продължение на четири десетилѣтия вече, тя се лута изъ задъненитѣ улици на съветския "социализъмъ" и днесъ стои заедно съ него предъ зинала пропастъ.

Истина..? Провокация..?

... И въпрѣки всичко!..

"Партио, води ни!"...

(...къмъ дъното - по пътя на Марксъ и Ленинъ!...)

ПРЕЗЪ ПОСЛЕДНИТЪ МЕСЕЦИ

Изъ нашата земя

С О Ф И Я И А Т И Н А

Официалното посещение на гръцкия министър-председател Андреосъ Папандреу на 11. и 12. септември въ България завърши съ една "Декларация за Приятелство, Добросъседство и Сътрудничество" между България и Гърция, която бѣ публикувана въ софийскитѣ вестници на 13. септември 1986. Въ нея дветѣ правителства обявяватъ, че тѣхнитѣ отношения ще се основаватъ на устава на Организацията на Обединенитѣ Нации, на спогодбата въ Хелзинки, на действащитѣ международни договори и на общопризнатитѣ норми на международното право. Тѣ изказватъ сѣщо намѣрението си да полагатъ грижи за здравяването на приятелството и взаимноизгодното сътрудничество между дветѣ държави, да не поощряватъ и да не пристѣпватъ къмъ действия, насочени срещу една тѣхъ и да не разрешаватъ използването на собствената имъ територия за такива действия и цели. Следъ като изтъкватъ, че ще продължаватъ да работятъ за по-нататъшното развитие на сътрудничеството въ областта на търговията, промишлеността, и транспорта, както и въ сектора на културата, наукитѣ, изкуството, спорта и информацията, дветѣ правителства обещаваатъ, че ще поощряватъ контактитѣ между гражданитѣ на дветѣ страни на лична, колективна, професионална и туристическа основа. По-нататъкъ въ декларацията се заявява, че дветѣ страни ще ратуваатъ за подобряване на климата на довѣрие на Балканитѣ и за превръщането имъ въ зона, свободна отъ ядрени и химически оръжия. Накрай дветѣ правителства настояватъ за прекратяването на всички ядрени опити, като първа стѣпка къмъ ликвидиране на ядренитѣ оръжия, но изтъкватъ, че декларацията не засѣга правата и задълженията на дветѣ страни, които произтичатъ отъ действащи договори и споразумения, на които тѣ сѣ страна.

Какво представлява тази декларация, бомбастично окачествявана отъ "Работническо Дело", като историческа крачка за миръ и сигурностъ на Балканитѣ? Въ сѣщностъ тя не внася абсолютно никакъв новъ елементъ въ отношенията между дветѣ страни или на Балканитѣ.

Въпрѣки, че нѣкои печатни органи на западъ, като западно-германското списание "Der Spiegel" търсятъ да видятъ нѣщо сензационно въ нея - нѣкакъв опитъ на Тодоръ Живковъ и на Папандреу да действуватъ презъ главата на Москва и Вашингтонъ, декларацията е отъ край до край повторение на нѣща, които многократно сѣ били казвани при единъ или другъ случай. И човѣкъ съ право се пита какво е накарало Папандреу да посети точно по това време София, за да подпише единъ документъ, който не казва нищо ново?

Две нѣща заслужаватъ внимание въ това отношение. Посещението на Папандреу въ София дойде близо около единъ месецъ преди общинскитѣ избори въ Гърция и за гръцкия министър-председател бѣше необходимо да осигури за кандидатитѣ на своята партия гласоветѣ на крайната лѣвица, която отъ известно време го критикуваше за това, че насочвалъ страната прекалено много на западъ. Колко оправдани сѣ тѣзи критики е отдѣленъ въпросъ, но за Папандреу бѣше отъ значение да покаже, че поддържа най-добри връзки съ единъ отъ вѣрнитѣ последователи на Москва - Тодоръ Живковъ. Това бѣ изтъкнато и отъ мѣродавни гръцки вестници, като "Катимерини", "Акрополисъ" и др. Що се касае до Тодоръ Живковъ, известна е неговата слабостъ да се изтъква като международно признатъ държавникъ. Какво по-добро срдѣство отъ пътуванията му въ чужбина и срѣщитѣ му съ лидеритѣ на други държави!

Не трѣбва да се забравя сѣщо, че отношенията на дветѣ правителст-

ва съ Анкара не сж отъ най-добритѣ и за Папандреу и Живковъ бѣше отъ полза да покажатъ единъ фронтъ на разбирателство предъ съседката Турция.

З А Н А С Ъ, обаче, се поставя единъ другъ, много по-важенъ въпросъ, а именно, какъ министъръ председателитѣ на "Народна Република" България и Гърция сж се осмѣлили да поставятъ подписитѣ си подъ единъ документъ, въ който се говори за зачитане на принципитѣ и положенията на заключителния актъ на съвещанието въ Хелзинки? Главна частъ на спогодбата отъ Хелзинки бѣше така наречената "Трета комница" - отдѣлтъ, въ който се говорѣше за правата на човѣка и на гражданина.

Въпрѣки подписа на България подъ заключителния актъ въ Хелзинки, софийскитѣ режимъ продължава да потъпква и погазва правата на българския гражданинъ: свободата на ми-

сълта, на словото, на сдруженията, на религията, правото на свободна информация, на изборъ на мѣстожителство и на работа и така нататкъ.

Потъпкването на голѣмата частъ отъ сжшитѣ тия права на гражданитѣ - "славофони гърци" въ Гърция е тайна само за тия, които си затварятъ очитѣ и ушитѣ.

Поставя се за насъ - въпросътъ на българската нация: презъ време на разговоритѣ си съ Папандреу, Живковъ опиталъ ли се е да се осведоми за положението на българогласнитѣ жители на Гърция? Че онеправданитѣ мѣрки на софийския режимъ срещу мохамеданското малцинство въ България го поставятъ въ неудобно положение е разбираемо, но това не е оправдание за Тодоръ Живковъ да отминава съ мълчание сждбата на българското малцинство въ Гърция.

Е.Е.

* * * * *

ИЗБОРИ ВЪ ПРЕДПРИЯТИЯТА ? САМОУПРАВЛЕНИЕ ?

Миналата есенъ, отъ началото на септември до къмъ ноември, въ всички държавни предприятия въ България (то, както е известно, други тамъ нѣма!) се проведеха "избори" за органитѣ на управление. Всички бригадири, директори и т.н. се "избиратъ" чрезъ тайно гласуване отъ персонала на предприятието. Като се говори за предприятие, не бива да се забравя, че споредъ терминологията на режима, предприятията обхващатъ не само сферата на индустрията, но и всички производства: индустрия, селско стопанство, услуги. Съ други думи, въ цѣлата производствена сфера, тѣзи които заематъ основнитѣ командни длѣжности, биватъ подлагани на "провѣрка" въ хода на тѣзи "избори". "Гласоподаватели" сж всички, които работятъ на нѣкаква длѣжностъ въ съответното предприятие.

Режимътъ въ София вдига голѣмъ пропаганденъ шумъ около тази акция. Подобно нѣщо се правело за първи

пять въ свѣта, и то именно въ България. Тѣзи "избори" доказвали изключителната демократичностъ на българския комунистически режимъ. Това било стѣпка въ посока на истинско самоуправление, при което трудѣшитѣ се вземали въ свои рѣце управлението на предприятията и т.н.

Действително, въ картината има нѣщо примамливо. Въ единъ уреченъ день, персоналтѣ на предприятието има право да "пусне всѣки своята бюлетина" и да изкаже по този начинъ отношението си къмъ всѣки отъ по-малкитѣ и по-голѣмитѣ началници въ производството. Може да се предполага, че каквито и да сж условията на "избора", ако нѣкой началникъ се е проявилъ като откритъ дерибей и душманинъ на персонала, хората ще намерятъ начинъ да го изразятъ при този "изборъ". Изглежда, че така и става. Макаръ че поне до този моментъ не сж публикувани никакви сумирани сведения за резултатитѣ отъ

"изборитѣ" въ предприятията, отъ частичнитѣ данни може да се заключи, че между 5 и 10 на сто отъ представенитѣ кандидати пропадатъ при "избора". Т.е. трудѣщитѣ се успѣватъ да използватъ предоставената имъ възможностъ да изкажатъ мнение, макаръ и при условия диктувани отъ режима; за да се отърватъ въ дадено конкретно предприятие отъ нѣкои особено неприятни функционери на режима. Това е положителното въ провежданата кампания. Нѣма защо да не го признаемъ.

Защо режимътъ провежда тази кампания? Отговорътъ на въпроса не е труденъ. На режима е нужно да засили ефикасността на своето управление въ стопанската областъ. Традиционнитѣ срѣдства на партийната пропаганда не оказватъ вече желаното въздействие. При това положение, режимътъ смѣта за изгодно за себе си да "жертвува" 5 до 10 на сто отъ своитѣ стопански кадри, като ги подложи на унизителния моментъ да бждатъ отхвърлени при "избора" отъ ръководения отъ тѣхъ персоналъ. Но режимътъ получава въ замяна възможностъ да внуши на значителна частъ отъ трудѣщитѣ се чувството, че по нѣкакъвъ начинъ тѣ "участвуватъ" въ управлението, че тѣхната дума "се зачита" и т.н. Това намалѣва социалното напрежение и, надѣватъ се управницитѣ, ще се отрази благоприятно върху производството.

Може да се предполага, че за частъ отъ предприятията, и за известно време, очакванията на режима ще се оправдаятъ. Ефектътъ нѣма да бжде глобаленъ и нѣма да бжде траенъ, защото още сега хората започватъ да си даватъ смѣтка и следъ известно време - това ще бжде повсѣмѣстно, за ограничения и добре премѣренъ характеръ на тази кампания. Т.е. тѣзи избори и това "самоуправление" сѣ така нагласени, че да не засѣгатъ нищо съществено отъ устоитѣ на режима. Тѣхната задача е да сѣздаватъ видимостъ за нѣкаква "демократия" въ предприятията, така както парламентарнитѣ "избори" иматъ за целъ да сѣздаватъ нѣкаква фасада на "демократия" за

режима като цѣло.

Основниятъ моментъ за всѣки изборъ, когато този изборъ е действителенъ, това е възможността да бждатъ свободно издигнати известенъ брой кандидати, тѣзи кандидати да изложатъ своята платформа и тогава избирателитѣ съ своя гласъ да избератъ онѣзи отъ тѣхъ, чиято програма, и той самиятъ, имъ внушатъ довѣрие. При сега провежданитѣ въ българскитѣ предприятия "избори", този основенъ моментъ не съществува. Така както, впрочемъ, той не съществува и при "парламентарнитѣ избори" въ страната.

Персоналътъ въ предприятието нѣма възможностъ да обсъжда различни кандидатури за постоветѣ, които ще бждатъ подлагани на процедурата "избори". Кандидатътъ за всѣки постъ се опредѣля отъ съответния партиенъ комитетъ, подпомогнатъ отъ подчиненитѣ му административни и профсъюзни функционери. На събранието на персонала, на което става гласуването, не се позволява да бжде предложенъ нѣкой другъ кандидатъ. Дори ако предложениятъ кандидатъ пропадне при "избора", не се разрешава на участницитѣ въ събранието да предложатъ другъ на негово мѣсто. Отново партийниятъ комитетъ се събира и съ своитѣ помощници решава кого другъ да предложи за "избиране" на друго събрание на персонала. Евентуално може да се реши отъ партийния комитетъ, да бжде организиранъ нѣкакъвъ "конкурсъ", но сяко може да се реши и да не се вземе подъ внимание резултата отъ гласуването на събранието. Както се вижда, има всичкото основание думата "избори" въ случая да се поставя въ кавички. При най-добро желание, това което става, не може да се опредѣли другояче, освенъ като нѣкакъвъ плебисцитъ за кандидата, опредѣлянъ единствено отъ партийния комитетъ.

По-високитѣ постове - директори на голѣми предприятия и т.н. - сѣ осигурени още по единъ начинъ. За тѣхъ персонала на предприятието не гласува прѣко, а чрезъ пълномощници. Т.е. събиратъ се партийнитѣ, профсъюзнитѣ и комсомолскитѣ акти-

висти, и тѣ - отъ името на персонала - "гласуватъ" за "избирането" на предложението отъ партийния комитетъ кандидатъ. Но и тѣзи провѣрени подрѣжници на режима нѣматъ право да предложатъ другъ кандидатъ. Ако - малко вѣроятно - тѣ не одобрятъ предложението отъ партийния комитетъ кандидатъ за директоръ, то пакъ партийниятъ комитетъ ще реши какво да стане по-нататъкъ: дали директорътъ въпрѣки всичко да си остане директоръ, или на негово

мѣсто да бѣде предложено друго лице, избрано отъ партийния комитетъ.

Впрочемъ, ако се сѣди по оплакванията на комунистическия печатъ, че въ редица предприятия хората се отнасяли съ апатия къмъ събранията и самитѣ "избори", може да се заключи, че населението много бързо се ориентира и си дава смѣтка за действителния характеръ на кампанията.

Владимиръ Костовъ

* * * * *

По свѣта

К И Т А Й - НОВИЯТЪ ФАКТОРЪ ВЪ СВѢТА

"Дългосрочнитѣ планове на Китай", така коментира кореспондентътъ на западно германскиятъ "DIE WELT" Хансъ-Юргенъ Манке въ дописка отъ Пекинъ, "и целитѣ му, сѣ амбициозни. На края стои достигането на жизнения уровень на западнитѣ индустриални държави до срѣдата на идващото столѣтие". Той твърди, че споредъ Жао Зиянгъ, министър-председател на Китай, тази целъ не може да се постигне безъ използване на постиженията на висшата технология, тъй като, така е предвидено, подема въ стопанството трѣбва да се носи отъ индустрията.

Споредъ сѣщия кореспондентъ, откакъ Китай се отрече отъ идеологическия корсетъ, се отдалечи отъ догмитѣ на Марксъ, Ленинъ, Мао, страната почувствува тласъка, който последва. Застѣпниците на новия курсъ сѣ съ повисена самоувѣреностъ, чувствуватъ положението си въ страната закрепено. Това имъ дава силата, да заявяватъ открито, че идеологически наочници не бива да препречватъ погледа къмъ възможности за постигане на ефикасностъ. Всичко, което е било приложено и е допринесло за успѣхъ въ която и да била стопанска система, трѣбва да намѣри приложение въ Китай. Не директиви трѣбва да направляватъ стопанството; закономѣрността на функцията данъци - цени трѣбва косвено да го регулира. До тукъ Манке.

Дългосрочно е замислена и по-

литиката на "отворъ навънъ"; не само въ полето на стопанството. Съ заякчавянето на икономиката се създаде основата за растежа на огромната страна като факторъ въ цѣлия свѣтъ - политически не по-малко, отколкото стопански. Посещенията на китайскитѣ държавници въ западнитѣ държави не сѣ само протоколни дипломатически посещения. Тѣ сѣ срещи на заинтересувани партньори - сътрудници. Западниятъ печатъ публикува непрекъснато пътуванията на китайски държавници по цѣлия свѣтъ.

Ху Яобангъ, главенъ секретаръ на КП-Китай бѣше презъ юни м.г. въ Лондонъ, Бонъ, Парижъ, Римъ; приетъ навсѣкѣде съ уважение и интересъ.

Китайскиятъ министъръ на външнитѣ работи, Ву Ксуекианъ посети презъ сѣщото време страни на блока, доминиранъ отъ Съв. Съюзъ. Тукъ посещенията целятъ подържането на нормални отношения, като по-значителни интереси съществуватъ спрѣмо източна Германия, съ своето по-високо ниво на техниката въ блока, и Унгария, гдето сѣщо се експериментира съ стопански концепции на западния свѣтъ.

Накрай, да споменемъ, че "отвора" разрешава и чуждестранни инвестиции, като за привличане на такива сѣ предвидени особени данъчни предимства. Днесъ въ Китай се броятъ 1600 чуждестранни фирмени клонове и представителства.

Бдителъ

СВЪТОВНА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АНТИ-БОЛШЕВИШКИЯ БЛОКЪ НА НАРОДИТЪ

СЪСТОЯЛЪ СЕ СЪ ГРАНДИОЗЕНЪ УСПЪХЪ ВЪ ТОРОНТО - КАНАДА.

БЪЛГАРИЯ БЪ ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЕНА ОТЪ ДЕЛЕГАЦИЯ НА Б.Н.Ф

Д-ръ Дочевъ

Делегация

на

Б.Н.Ф.

Отъ 20 до 22 Ноември 1986 г. въ гр. Торонто-Канада, се състоя Свѣтовната Конференция на Анти-Болшевишкия Блокъ на Народитѣ. Конференцията заседава въ първокласния хотел Холидей Инн. въ центъра на града. Взѣха участие делегации отъ: Афганистанъ, Албания, Армения, Азербеджанъ, България, Бѣлорусия, Китай, Хърватско, Куба, Чехия, Ангола, Естония, Грузия, Лаосъ, Камбодия, Корея, Етиопия, Никарагуа, Мозамбикъ, Унгария, Литва, Полша, Виетнамъ, Ромъния, Туркестанъ и Украйна.

Участвуваха сѣщо представители на Европейския съветъ на Свободата, на Американскитѣ Организации "Миръ чрезъ Мощъ", "Съветъ за Свѣтовния Миръ" и др.

Откриването на конференцията стана по най-тържественъ начинъ съ внасяне на знамената и отдаване почитъ къмъ всѣка националностъ. Сѣщо бѣ изказана почитъ къмъ покойния Президентъ на АБН Проф. Ярославъ Стетцко, бившъ Министъръ-Председателъ на Свободна Украйна, починалъ презъ Юлий т.г.

Г-жа Слава Стетцко, новия председателъ на АБН, която бѣше най-близкъ сѣратникъ на покойния председателъ, произнесе речъ, съ която се откриха разискванията.

България бѣше представена най-достойно отъ делегация на БНФ въ съставъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ, Г-жа Дочева, Инж. Ангелъ Гъндерски, Д-ръ Никола Алтънковъ Д-ръ Ангелъ Тодоровъ и Цюню Градинаровъ.

Д-ръ Дочевъ, който е единъ отъ съснователитѣ на АБН преди 40 години въ Европа и който е Подпредседателъ на Свѣтовния Централенъ Комитетъ на АБН съ седали-

ще Мюнхенъ, бѣ зачетенъ специално и поставенъ въ Президиума на конференцията при откриването ѝ. Той произнесе речъ отъ името на Българската делегация относно положението въ България подъ комунизма и борбата на българския народъ за свобода. Въ своята речъ Д-ръ Дочевъ, между другото заяви: "Въ конституцията на България преди 9.9.1944 година имаше постановление което гласѣше: "Всѣки робъ, който стѣпи на българска земя е свободенъ човѣкъ". Сега при комунистическия режимъ всички български граждани сѣ роби. Въ България нѣма никакви човѣшки права, нѣма свобода, нѣма свободенъ печатъ, нито свободни избори, нѣма свободно въроизповѣдание, нѣма демокрация. България е едно жалко орѣдие въ рѣцетѣ на Москва, замѣсено въ международенъ тероризъмъ, въ транспортъ на наркотици и орѣжия и заставенъ да върши мръсната работа на господаритѣ си отъ Кремль. Комуниститѣ очерниха името на сегашна България предъ цѣлия свободенъ свѣтъ. Една отъ голѣмитѣ задачи, които има БНФ е да направи всичко възможно да разграничи нашия народъ отъ комуниститѣ, съ които нѣма нищо общо и запази доброто му име, и най-важното, да спечели подкрепа за борбата, която нашиятъ народъ води противъ комунизма за свободата на Родината ни".

Изказаха се представители отъ много националности. Говориха и представителитѣ отъ редица американски и канадски организации, които подкрепятъ каузата ни. Говориха нѣколко канадски народни представители, на първо мѣсто между които г-нъ Шимко Народенъ Представителъ отъ Торонто.

Кулминационната точка в разискванията на конференцията беше, когато се явиха нарочно дошли от фронтната линия, представители на борците за свобода в Афганистан, Никарагуа, Камболия и др. Със бурни аплодисменти бяха посрещнати и изпратени Афганистанският представител Хабиб Маиер, който декларира, че афганистанските борци, макар и недостатъчно въоръжени и снабдявани, ще водят борбата до край и че те се борят не само за себе си, но и за всички свободни народи, защото спират по нататъшната комунистическа агресия. Бурни аплодисменти посрещнаха представителя на Никарагуанските борци за свобода Марио Калеро – брат на лидера на Никарагуанските борци за свобода, командира Калеро и виетнамският генерал Нгеуен Ванг Чуку, който само преди пет дни е напуснал фронта в Камболия да дойде на конференцията и веднага след това се връща на бойното поле. Той държа пламенна реч, която предизвика нестихващи овации. Говориха също генерал Ванг Пао от освободителната армия в Лаос, представителят на Ангола, Етиопия и Мозамбик. Всички изтъкнаха решението да се води борбата за свобода до край и отправиха апел за помощ. Със участието на всички тия представители на борците за свобода, дошли направо от бойната линия, конференцията на АБН в Торонто се издигна на висотата на международен форум, обединяващ всички противокомунистически сили.

Конференцията бѣ поздравена от Министър Председателя на Канада и редица канадски народни представители. Специален пратеник на Президента Реганъ поднесе неговите поздравления и прочете писмото в което Президента Реганъ, за първи път в историята на Америка, заяви недвусмислено, че той подкрепя борбата срещу комунизма за свобода на поробените народи. Поздравлението на Президента Реганъ бѣ посрещнато съ ставане на крака и бурни

аплодисменти.

На 21 Ноември 1986 г. в Парламента на Онтарио-Торонто, Министърът на вътрешните работи на Канадското Правителство в Отава г-н Давид Кромби даде прием на делегатите на конференцията. От страна на Канадското Правителство, той декларира също подкрепа в борбата за свобода. Приемът бѣше организиран на най-високо ниво.

На 22 Ноември след обѣд конференцията завърши съ приемането на резолюция в която се направи всеобща декларация за продължаване борбата против комунизма до крайна победа и декларация за даване всъщност възможна подкрепа на борците за свобода в Афганистан, Никарагуа и всички други страни.

На 22 Ноември вечерта в балния салон на хотела се състоя официален банкет, на който присъстваха над 800 души. Лидерите на отделните националности, между които Д-ръ Дочев от България, бѣха почетени на главната маса. На специални маси, определени за почетни гости от българска страна, личаха г-жа Дочева, Д-ръ Алтънковъ, г-н и г-жа Радеви. От страна на БНФ присъстваха 20 души на две маси между които личаха Инж. и г-жа Гъндерски, Д-ръ и г-жа Тодорови, г-н Градинаровъ, г-н и г-жа Симеонови, г-н Герговъ, г-н Шахновъ и др. Официални гости бѣха няколко канадски народни представители, представители от канадски и американски организации подпомагащи дейността на АБН, между които представител на генерал Зинглауб от Американския Съвет за Свобода, от организацията "Миръ чрез мощ", от Международната Анти-комунистическа Лига и борците за свобода в Афганистан, Камболия, Никарагуа, Лаос, Ангола, Етиопия и много други.

Конференцията приключи съ грандиозен успех. Делегацията на БНФ достойно представи България.

ВЕЧЕРЯ И СЪБРАНИЕ НА БНФ ВЪ ТОРОНТО.

На 21 Ноември 1986 г. вечерта, по случай пребиваването на Д-ръ Дочев и Д-ръ Алтънковъ в Торонто за конференцията на АБН, клонът на БНФ в Торонто устрои вечеря и събрание в австрийския клуб. На събранието, след вечерята, бѣха направени доклади за международното положение и станаха полезни разисквания. Събранието бѣше посѣтено отлично.

УСПѢХ СЪ ПРОЯВЕНА КНИЖОВНА ДЕЙНОСТЪ.

През времетраенето на конгреса от 19 до 21 ноември, на специален щанд бѣха изложени от Д-ръ Ангел Тодоров български емигрантски книги и списания. Всички делегати, участници и гости, проявиха голям интерес към българското книжовно дѣло в емиграция. Бѣха раздадени списания и продадени голям брой книги съ антикомунистическо съдържание.

На 9 Септември 1944 година, когато комунистите завзеха властта в България, аз бях ученик. Не споделях комунистически идеи и разбирания, но тръбваше да намъря начин да живя под червения режим. Продължих образованието си, завърших Политическа Икономия, заемах разни длъжности и бях преподавател в Висшия Икономически Институт. Съ всеки изминал ден от живота ми в България под комунизма, все повече и повече ненавиждах и намразвах системата, бивайки свидетел на всичко, което става. Мечтата ми беше да напусна България, да се отърва от комунистически гнет, и да заживя като свободен човек. Тази възможност ми се отдаде през август 1984 год. и сега живя вече в Америка, тази велика и свободна страна. Тук аз считам за мой дълг да изкажа това, което ми беше забранено в България и да представя истинското положение в Родината под комунистически режим.

Нека почна от трагедията на интелигенцията, която аз преживях през цялото време в поробена България и което е валидно за всеки друг.

Студентите в университета, които се явяват на изпит се чувствуват така притеснени, така дълбоко оскърбени, но няма какво да правят. Тръбва да завършат, да намърят начин да преживят. Изпитите не са никаква проверка на знанията на студента. Всеки тръбва да зазубри дума по дума пропагандните отговори дадени като инструкция, които нямат нищо общо с науката и които имат за цел да проверят колко си върен на партията и комунизма. Най добре подготвени, научно, студент може да пропадне на изпит, ако не даде пропагандните отговори и цитати от съветския опит, или открития, или формули, и най лошо подготвени студент, научно, може блестящо да издържи своя изпит ако добре издекламира, точно и буквално пропагандните формули.

Като преподавател в Висшия Икономически Институт аз бях заставен, притиснат и заплашен, така че тръбваше да правя публикации и да държа лекции на студентите, в които постоянно да повтарям и възхвалявам Съветския опит и напредък, да цитирам какво Маркс, Ленин и дори Живков са казвали, няма които нямат нищо общо с науката, но ако не ги изпълня

аз мога да се отзова в някой лагер и семейството ми подхвърлено в мизерия. Срамувах се да гледам в очите студентите си при моите лекции, виждайки как мнозина слушат с очудване това което говоря, чувствуват съм се угнетен, оскърбен, въобще не преподавател, а жалко оръдие в ръцете на управляващите комунисти.

В България днес при този наложен режим няма образование почиващо на реалността. Научните изследвания и установения са комунистическо пропагандни, които имат за цел да създават комунисти и поддръжатели на режима.

Докато образованието в България от научна гледна точка, не е реално, от друга страна с най-голяма настойчивост се провежда образование имащо за цел русифицирането на народа ни. В цялата страна доминират стотици и стотици руски училища, от детски градини до гимназии. Само в София има 30 руски училища, в които всичко се учи на руски. Възвеличава се Русия. Изкоренява се националното чувство в душите на децата и им се насажда систематически руското, преследващо пълното утрешно русифициране на България. Децата в първоначалното руско училище не декламират вече "Аз съм българче", а декламират "Широка страна, мая родная". Заветната мечта на руските царе да направят от България Задъ-дунавска Губерния, сега с най-голяма настойчивост се преследващото България утре да бъде превърната в 17-тата Задъ-дунавска Съветска Република.

Опасността от русифицирането на България и заличаването и като независима нация и държава се увеличава всеки ден. Съпротивата на народа забавя този процес, но комунистите разчитат, че времето ще бъде техния съюзник за изпълнение на пъклените им планове.

Стопанското ръководство в България днес е в ръцете на неуки, не квалифицирани комунисти. На всяка цена, тръбва да се произвежда повече, не е важно какво. Произвеждат се стоки в много случаи които не се търсят, не са нужни, но това няма значение, въпреки, че разстройват стопанството. Има нареждания за масово производство, без да се говори за потребност, качество и пр. Свидетел съм на нареждането от Замъстникъ Министера на леката промишленост Маринъ Саровъ за подобни прояви. Постоянно се правят плано-

ве, нови и нови. Постоянно се правят промъни. Производството е въ хаотично състояние. Но... на края на годината тръбва да се даде рапортът и да се съобщи на народа, че плановите са изпълнени и преизпълнени, и като няма начин да се провери това се правят официални фалшификации. Най-вече се употребява повишаването на цените. Например ако едно предприятие запланувало да даде производство на стойност 1 милион лева, а то на края на годината не е произвело дори и половината, въ последния момент, преди годишния отчет, цените на произведенията се повишават 50 или 60 % и се декларира, че предприятието е произвело стоки за 1 милион, дори повече. Въ един разговор съ Директора на текстилния комбинат "Марица" той ми заяви: "Не ни оставят да работим спокойно. Тръбва да изпълняваме точно нарежданията от горе". Който не изпълни нарежданията го чакат тежко наказание. Например Заместник Министър Председателя въ 1970 год., Професор Иван Илиев, има смелостта да изкаже мнение, че това което се върши не е полезно. Той още на другия ден бѣ смнен от поста му и бѣ назначен на негово мѣсто Станко Тодоров, който одобри напълно плановите и всичко, което се върши.

Индустрията е въ катастрофално положение, обаче, истината се прикрива и фалшифицира. Заводите като "6-ти Септември" за електрокари въ София; "Кремиковци" за тежко машинно строене край Радомир; завода край Никопол за производство на акумулатори; химическите заводи въ Свищов и Девня, и други, години наред работят на загуба. Тѣ са гробницата на българската комунистическа индустрия. Въпреки, това тѣ се крепят изкуствено, за сметка на народното стопанство, само и само да се запази престижа на комунистите отъ злепоставяне.

Никой въ България не смѣе да каже истината. Директори и ръководители на заводи и предприятия тръбва да лъжат за да запазят мѣстата си. Заместник Министър Председателя Огнян Дойнов официално заяви, че той не желае да приеме въ кабинета си никой директор и ръководител на предприятие, който идва да докладва неуспехи или неизпълнение на плановите, и всеки знае какво го очаква ако каже истината. И така съ всеки изминат ден стопанството затъва и затъва. Ако нѣкой се осмѣли да попита кое и да е отговорно лице, защо е така, отговора е единъ и същъ: "Така е въ Съветска Русия, така ще бъде и тукъ."

Когато отговорните лица нѣмат ни-

каква възможност да оправдаят съ лъжи или фалшификации неуспѣхите си и пропадането на техните планове и система, тѣ прибягват към обвинения срещу други страни и най-вече Америка, че неуспѣхите се дължат на диверсанти и саботьори, които се изпращат отъ вън и които разстроиват и пречат на успѣхите на комунистите.

Трагична и жалка действителностъ.

С.С.

Възобновяване клона на Б.Н.Ф. въ Рио Де Жанейро - Бразилия

По инициатива на г-нъ Наско Бочевъ се предприе възобновяването на клона на Б.Н.Ф. въ Рио Де Жанейро - Бразилия. Съставенъ бѣ протоколъ подписанъ отъ десетъ нови членове. Ц.У.С. на Б.Н.Ф. одобри протокола и за Председател на клона бѣ избранъ г-нъ Наско Бочевъ. Като първа стъпка отъ дейността на клона е откриването канцелария на Б.Н.Ф. въ Бразилия.

ПОЗДРАВЛЕНИЕ. Съ най-добри пожелания ние поздравяваме младоженците Стефка Цанкова, дъщеря на Петър Цанковъ, представител на Б.Н.Ф. въ Холандия, и Инженеръ Хай Койерсъ, венчавката на които се извърши на 31 Октомври 1986 год. въ Католическата Църква въ гр. Утрехт - Холандия.

ТЪРСИ СЕ Иванъ Николовъ Няголовъ отъ негови близки. Последно мѣстожителство - Охайо. Който знае нѣщо за него молимъ да съобщи въ редакцията.

ТЪРСИ СЕ Стефанъ Ивановъ, род. Девня - Варненско, по професия шофьоръ, живѣлъ главно въ Чикаго. Д.А.

- Ти Пижо, мислиш ли, че руснаците ще се бият за България ?

- Е па, че се бият, оти няма вече българи, они сите избѣгаха на Западъ...

Свѣтовниятъ конгресъ на мира се състоя за първи пътъ въ историята си извън комунистическа страна - Копенхагенъ, Дания, от 15-ти до 19-ти октомврий м.г. Резултатитъ -- предавани по западноевропейскитъ телевизионни станции и отразени въ пресата и радиото -- бѣха унищожителни за московскитъ имъ вдѣхновители. Конгресътъ бѣше прежсванъ отъ изказванията и участието на Украинския комитетъ за мира /отъ Лондонъ/, представители на Солидарность отъ Полша, Чешкия комитетъ 77 и група дисиденти отъ Москва /чрезъ представители/. Изказването на делегатъ отъ Англия е било прежснато отъ една германка /Източна/ която буквално пресече оратора. /Б.Т, Копенхагенъ, 16.10.1986/.

Петъ бивши съветски военнослужащи -- пленени отъ борцитъ за свобода въ Афганистанъ -- бѣха освободени и пристигнаха въ Канада на 23-ти ноемврий м.г. Новинитъ които донесаха показватъ голѣмъ брой съветски войници въ Афганистанъ, положението на тѣхнитъ пленници и борбата на афганистанския народъ за свобода и независимостъ /Торонто Старъ, 24.11.1986/.

И У НАСЪ

Голѣмитъ грижи на "народната власть" за обучението на подрастващитъ получиша новъ тласкъ съ въвеждането на трисмѣнно обучение въ първоначалнитъ училища въ България. Седемгодишни деца трѣбва да посѣщаватъ училище отъ 4 до 8 часа вечерята. /Работническо дѣло, 21.10.86/.

Ахмедъ Забара, мофтия на Йеменската арабска република /комунизирваща се/ посети България и следъ обиколката изъ турскитъ джамии, разговори съ ходжи, имами и мофтии и т.н., заяви предъ пресата, че всички приказки за тероръ по отношение на турското малцинство сѣ измислени отъ империалиститъ. /Земедѣлско знаме, 17.10.86/

Новата наредба за ограничаване на електрическата енергия въ "напреднала" социалистическа България, въ сила отъ началото на октомврий м.г., забранява потрѣблението на повече отъ 500 киловатъ часа месечно въ топлофицирани жилища и 1200 за обикновенитъ. Следъ глоби за допълнително разходване, електричеството се прежсва /Зем. знаме, 17.10.86/.

На 1-ви ноемврий м.г. Радио София съобщи за експлозия въ химическия комбинатъ Девня, около Варна, въ който сѣ били убити 17 души и други 18 ранени. Мистерията не е въ извършителитъ на саботажа, а въ това, че само единъ день преди това официално бѣ съобщено, че ржководителитъ на цѣлата химическа индустрия въ България сѣ били уволнени.

Страхотнитъ темпове на развитие докараха броя на телефонитъ въ България до 21.76%: 58 процента отъ домакинствата НЪМАТЪ телефонъ. Може би следъ 2025 год. ? /Икономически животъ, 1.10.86/

Новъ рекордъ въ българската демография ! Раждаемостъта въ страната падна на 13.3 на хиляда презъ 1985 г.: НАЙ-НИЗКАТА ВЪ ИСТОРИЯТА ! /Зем. знаме, 24.10.86/.

Качеството на водата въ България е плачевно. При допустимо количество на нитрати отъ 50 килограма на литъръ вода въ Старо Загорско и въ други селища отровата е стигнала до 480 килограма, т.е. повече отъ 9 пъти надвишаваща безопасния прагъ. /Стършелъ, 17.10.86/.

Грижитъ на народната власть за човѣка се отразяватъ и въ засилената смъртностъ всрѣдъ мъжкото население. /което е вече съ 2% по-ниско отъ женското/: долната граница на смъртностъта е паднала до 35 годишна възраст съ засилената смъртностъ всрѣдъ мъжетъ отъ 45 до 50 години. /Зем. знаме, 24.10.86/.

Ново доказателство за страхотнитъ и невиджани устѣхи на властьта въ индустрията е съобщението за въвеждане на пореднитъ зимни ограничения въ снабдяването съ електрическа енергия въ София. Отъ 3 ноемврий м.г. до 15 априль 1987 год. режима на ограничаване предвижда не повече отъ 500 вата разходъ въ часоветъ 8 до 10 сутринята, 1 до три следобѣдъ и 7 до 8 вечерята /въ Банкя, Ленински, Благоевски, Ботевски, Благоевски и Кремиковски райони, другитъ райони сѣ на различенъ режимъ по часове. /Зем. знаме, 30.10.86 г./

Измѣненията въ наказателния кодексъ отъ 1986 година предвиждатъ вече смъртна присѣда за грабежъ и 5 години затворъ за издаване на чекове безъ покритие. /Отечественъ фронтъ, 30.10.86 г./

† СКРЪБНИ ВЕСТИ

Д-РЪ СИРАНО СЯРОВЪ

ПОЧИНА

На 25 декември 1986 година, по време на престоя си в Grand Cayman Island почина Секретаря при ЦУС на БНФ и председател на БНФ, клонъ Чикаго.

Неочакваната кончина на нашия незаменим другар в борбата покрусил всички, които го познаваха.

Д-ръ Сяровъ е роден на 18 окт. 1919 г. в Женева, Швейцария. Младежките си години прекарва в Ловеч и като член на СБНЛ води непрестанна борба срещу всички пристъпи на комунизма.

През 1938 заминава да следва в Грац Австрия, а след това в Гьотинген, Германия, където завършва медицина. Във всичките тѣзи години, наред с следването си Д-ръ Сяровъ взима живо участие в борбата на българската младеж за национално обединение и против заплахата от комунизма. Септември 1944 год. го намира в Югославия, близо до българската граница. Той съобразява опасността от едно завръщане в България, увещава градинари и студенти от отиваци влакове за България да спрат и организира тяхното завръщане на Запад.

След като емигрира за САЩ, Д-ръ Сяровъ започва своята медицинска практика в Чикаго и Кенкики, Илинойс. Цѣлят негов живот бѣ посветен в служба на другите. Най-добър израз на признателност дадоха жителите на Кенкики при неговото погребение. Пред обграден съ с цвѣта саркофагъ, покрит съ българския триколюр съ извезан от неговата съпруга Диана лъв въ златна коприна, над който бѣ поставена българска икона на Св. Богородица, въ течение на часове минаха повече от 1000 души почитатели на покойния. Минаваха семейства съ три поколения, чиито Доктори бѣ Сярано Сяровъ.

На 20 януарий т.г. българската емиграция въ Чикаго изрази своята почитъ към Д-ръ Сяровъ. При отслужената заупокойна молитва присѣтствуваха много негови приятели и членове на БНФ. След кратка про-

грама въ паметъ на покойния, бѣха раздадени по нашъ обичай жито, вино и хлѣбъ.

За БНФ и българската емиграция, загубата на Д-ръ Сяровъ е незаменима. Съ своите съвети и дейност, морална и материална подкрепа въ всички начинания, той даде примѣръ какъ се изпълнява дългъ към Родъ и Родина. Нѣкой ден неговите останки ще бѣдат пренесени въ Свободна България, която той така много обичаше.

Богъ да го прости и вѣчна да бѣде паметта му.

Б.Н.Ф.

★

На 23 септември 1986 година въ Зап. Германия

Г-нь Димо Стоевъ, роден 1916 год. въ Тополовградъ

Той не можа да издържи на комунистическия тероръ и избѣга за Турция през 1949 год. От там емигрира за Германия и отваря собственъ ресторантъ.

Погребението бѣ извършено на 29 септ. 1986 въ градъ Кьопенъ. Изказваме искрени съболезнования на жена му и дъщеря му.

Богъ да го прости !

★

На 1 декември 1986 година въ Бохум - Германия.

Г-жа Златка Кермекчиева, родена въ София, 1895 г.

Покойната бѣ известна българска национална радетелка и литератка. Българската емиграция чувствува дълбоко нейната загуба и ще следва неуклонно пѣтя, по който тя вървеше.

Вѣчна и паметъ !

★

Т Ъ Ж Е Н Ъ П О М Е Н Ъ

Навършиха се петъ тѣжни години отъ смъртта на

Г-нь Цанко Цаневъ, роден 1917 г.

Покойниятъ бѣ отдалъ всецѣло живота си въ дейностъ за свободата на България. Ще отъ младини взима ръководно участие въ национални организации. На 9 септември успѣва да напусне България и покъсно заедно съ семейството си се заселва въ Сидней, Австралия. Тукъ продължава своята родолюбива национална дейностъ, винаги въ помощъ на български емигранти. Неговата нестихваща любовъ към Родината намира изразъ въ много стихове, които той остави.

Вѣчна му паметъ !

До Г.Г. Членовеѝ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.,
Председателитѝ на Клоновеѝ и Членовеѝ
на Организацията въ всички Свободни Страни

Драги Съидейници,

За четиридесетѝ и трети пътѝ ние посръщаме Новата година въ чужбина прокудени отъ Родината поради комунистическия терорѝ.

Четиридесетѝ и трети пътѝ Българскиятѝ народѝ - онеправданѝ, подтиснатѝ и поробенѝ - посръща Новата година безѝ радостѝ и въ угнетение.

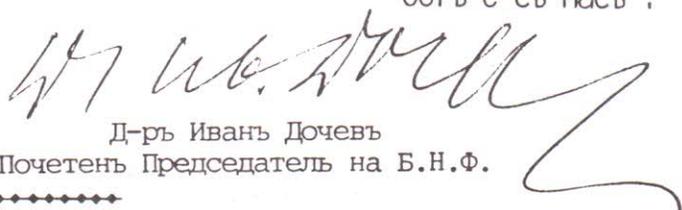
Посръщайки Новата година ние винаги сме се надѝвали, че Новата година може да донесе промѝна, може събитията така да не развиятѝ, че надеждитѝ ни за възвръщане на загубената свобода да се сбжднатѝ.

Една следѝ друга годинитѝ преминаха безѝ промѝна, но това не ни обезкуражи, жаждата за свобода не бѝ угасена, енергията и силитѝ за продължаването на борбата за свобода не бѝха намалени, и борбата противѝ комунизма, въпрѝки всичко, продължи и продължава и до день днешенѝ.

Съ времето, обаче, така се развиха събитията, така се стекоха обстоятелствата, особено въ последнитѝ месеци, че днесѝ, когато посръщаме Новата 1987 година, ние вече можемѝ да говоримѝ за промѝна, и за вой въ развоа на събитията, и за утрешна възможностѝ да се осществятѝ нашитѝ надежди.

Съ тия мисли и съ тази вѝра азѝ изпращамѝ до всички сърдечни и братски поздравии, съ пожелание за една по щастлива Нова година, убеденѝ несъкрушително, че продължавайки борбата за свобода така както до сега не ще е далечѝ денѝтѝ, когато ще видимѝ отново народа и Родината ни свободни.

богѝ е съ насѝ !

Д-ръ Иванѝ Дочевѝ
Почетенѝ Председателѝ на Б.Н.Ф.

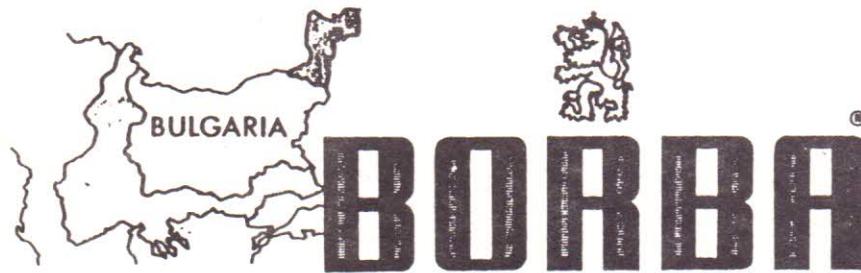
Редакцията на "Борба" благодарии на всички за изпратенитѝ Новогодишни пожелания. Нека Новата година донесе повече свобода и щастие на Българскиятѝ Народѝ !

Сящо така благодаримѝ за изпратенитѝ щедри помощи. Имената на дарителитѝ не се съобщаватѝ по разбираеми причинии, освенѝ ако тѝ специално пожелаятѝ това.

"Борба" е гласѝ на свободнитѝ българи. Изпраща се безплатно на хиляди сънародници по всички краища на свѝта.

Подържа се изключително отъ доброволни помощи.

Благодариме на всички, които използватѝ приложения пликѝ и изпратятѝ, каквато сума или чекѝ желаятѝ до "Борба".

Founder: Dr. Ivan Docheff
 †Editor: Dr. George Paprikoff
 P.O. Box 46250 CHICAGO
 Ill. 60646

Incorporated in the State of
 New York, November 7, 1958
 Non Profit Organization
 Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
 Trade Mark Registration,
 N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

ВЪ РЕДАКЦИЯТА НА БОРБА СЕ ПОЛУЧИХА
 СЛЕДНИТЪ КНИГИ И СПИСАНИЯ:

АБН кореспонденць, № 3,4,5 - Бюлетинъ на
 Анти-болшевишкия блокъ на народитѣ, на ан-
 глийски езикъ.

"Зора", № 31 - Независимо периодично из-
 дание, Сидней, Австралия.

"Свободенъ народъ", брой 105/106, издание
 на българската Социалдемократична партия
 въ изгнание.

"Нашъ път", бр. 6 - 8, издание на анархис-
 титѣ

"Народна воля", брой 5 и 6, изд. на анар-
 хиститѣ

"Македонска Трибуна", бр. 2978-2986, из-
 дание на МПЮ

"Свободно Земеделско знаме", бр. 55/56,
 Органъ на Бълг. Земеделски Народенъ Сюзъ

К Н И Г И

"Борба за свобода" отъ Христо Низамовъ,
 161 стр. на английски езикъ, цена \$ 7.95

Съ увлѣкателенъ и живъ езикъ, г-нъ
 Низамовъ описва своя животъ и борба, кои-
 то сж живота и борбата на македонскитѣ
 българи. Житетскитѣ му пѣтъ го води отъ
 родния Ресенъ до София, следъ това Амери-
 ка, а национална гордостъ, умраза къмъ ти-
 ранията и любовъ къмъ свободата сж чув-
 ствата, които го ръководятъ. Препорѣчваме
 на всѣки българинъ да прочете тази книга.
 Доставка се отъ автора - 1104 N. Auburn St
 Speedway, In. 46224.

Книгоиздателство "Д. Загорски" пусна
 въ продажба отъ м. Септемврий 1986 перио-
 дични издания въ помощъ на емигранта, кн.
 първа - "Българо австрийска дружба подъ
 софийската секретна служба" - цена 2 Дол.
 Излезе книжка втора - "Кутловица, Ферди-
 нандь, Михайловградъ, Следватъ"... Подъ
 печатъ е книжка трета - "Конгломерати".

РЕДАКЦИЯТА НА БОРБА РАЗПОЛАГА СЪ СЛЕДНИТЪ
 КНИГИ, КОИТО МОГАТЪ ДА СЕ ДОСТАВЯТЪ
 НЕЗАБАВНО

1. Works of Bulgarian Emigrants,
 an Annotated Bibliography отъ Д-ръ
 Георги Паприковъ, 691 стр. на англий-
 ски, твърда подвързия. Този монументаленъ трудъ съдържа 1579 описания на
 български творби, излъзли въ емигра-
 ция отъ 1944 до 1985 година. 30 Дол.
2. Половинъ вѣкъ борба противъ комунизъ-
 ма за свободата на България отъ Д-ръ
 Иванъ Дочевъ, описва борбитѣ на бъл-
 гарската младежъ противъ комунизъма.
 244 стр. Цена 20 Дол.
3. Яремъ и палачи отъ Д. Загорски описва
 частъ отъ произволитѣ на М.В.Р. върху
 живота на българския народъ следъ 9ти
 Септемврий 1944. Цена 15 Дол.
4. Задочни репортажи - Марковъ I томъ 20
5. Социализъма - Костовъ 12 Дол
6. Царъ Симеонъ - изд. 1938 г. 10 Дол
7. Калейдоскопъ - игри и задачи 5 Дол
8. Руската дипломатия изд 1914 г 5 Дол
9. Песнопойка (стари шлагери) 5 Дол
10. Мъдростъ и Афоризми 12 Дол
11. Българска кухня 12 Дол
12. Кой спаси еврейтѣ въ България 8 Дол